

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1982

AUGUSZTUS

VINKÓ JÓZSEF

Mindenki gyanús

Selmeczi Tibor krimiparódiája elé

Már nem csodálkozunk semmin. Kémfilmeken és TV-híradón, Colombón és Mata Harin nevelkedett elménkkel vállvonogatva fogadjuk a krimitechnika új csodáit: a puskamikrofont, az ablaküvegre szerelhető poloskát, a kétforintos nagyságú adó-vevő készüléket, az öngyűjtőbe szerelt fényképezőgépet stb. Tudjuk azt is, hogy bizonyos országokban lehallgatják egymás telefonjait a politikusok, s ismerünk olyan országokat, ahol a nevesebb személyiségek -- mielőtt diskurálni kezdenének külhoni barátaikkal -- dühöt szorítanak a telefonkészülékre. Amióta láttuk a moziban a *Magánbeszélgetések* című amerikai filmdrámát, tudjuk azt is, hogy ma-gát a lehallgatót is lehallgatják, biztos, ami biztos, s szívünk mélyén sejtjük, a huszadik század polgárának minden komolyabb lépéséről komputeradattal készül. Izotópos kakaóról, kötőtűbe szerelt adó-vevőkről, porszívóba épített lehallgatókészülékről azonban ez ideig nem hallottunk. Ezek Selmeczi Tibor agyszüleményei. A kabarékóként és konferansziéként ismert szerző első darabjában, a *Csak úgy, mint otthon* című kétrészes játékban az abszurdumig fokozta a lehallgatás-ötletet, és megírta a *Magánbeszélgetések* honi változatát. Ebben a darabban mindenki mindenkit lehallgat, mindenki mindenkit figyel és feljelent, mindezt háztáji kedélyességgel. Itt nem arról van szó, hogy merénylet készül, vagy egy híres-nevezetes tudós magánvéleményére kíváncsiak; itt a lehallgatás látszatra l'art pour l'art aktus már-már értelmetlen. Mint kiderül, nem is a hatalom-nak van rá szüksége, hanem az állampolgároknak. A lehallgatás azt szolgálja, hogy mindenki boldog legyen, mindenkinek legyen valami feladata, értelme az életé-nek. A lehallgatás a társadalmi szerkezet alapja.

Látszatra naiv krimiparódiát ír Selmeczi; olyat, mint a híres francia filmvigjáték, a *Magas, szőke férfi fele-más cipőben*. Valerio, a családfő, miközben nyárspolgári életformáról és habostúrós süteményről álmodozik, kötelességszerűen jelentkezik a titokzatos Hangnál, és beszámol felesége és fia viselt dolgairól, jóllehet nem is tudja pontosan, kinek dolgozik. Felesége, Matild, a patyolatlelkű háziasszony, akinek anyukája olyan pedáns volt, hogy még a terítőre is terítőt terített, szintén beépített, ő a férjét figyeli, és még a csirkepaprikás elkészítéséhez is felsőbb utasításra vár. De konspirál Lulu, a fiúk is; ő az ócska néprádióba építette be adó-vevőjét; és konspirál Arnold, a házibarát is, aki álcázásból pulóvert köt.

Mondom, látszatra veszélytelenek Selmeczi botcsinálta spionjai, akik mindentől félnek, hiszen még a falak-nak is fülük van („eleve úgy gyártják őket”); látszatra tehát nincs semmi jelentősége annak, hogy egymás kis családi titkait kifigyelik és — gátlástalan nyíltsággal --a Hangnak beolvassák. A krimiparódiát azonban sikerül a szerzőnek egyetemesebbé tágítani. A csipketerítő kis-polgári otthon képe (ahol hátul a falon esküvői fénykép lóg) karkai lidércbörtönné növekszik; internáló táborra, ahová a darab végén az új elnök (történetesen épp Lulu) a saját szüleit is internáltatja. A bizonytalanság, a le-hallgatás, a félelem ugyanis megszüntette a családi kötelekeket. Megszüntette a személyiséget. Mindenki függőségi viszonyba került, átláthatatlan hierarchia része lett; elidegenedett családtagjaitól, szeretteitől, önmagától. Eszköz lett valakinek vagy valakinek a kezében. Megszűnt az egyénisége, nem úgy viselkedik, ahogy ked-ve tartja, hanem szerepet játszik, a rendező Hang akarata szerint. Az Apa az örültet alakítja, hogy félrevezesse a többieket, verset ír, fekete hippiruhát visel, John Lennonért rajong. Arnold hülye házibarátnak tettei ma--gát — mint a végén kiderül, konspirációs feladatból Lulu — az érettségi öltönyében — népkonyhát vezet, ahol ebéd helyett szónoklatokkal eteti a munkanélkülieket. De felsőbb utasításra mozognak — mint a mario nettbábo^k — a Kollégák és az. Orvos is.

Minden felcserélhető, minden behelyettesíthető — su-gallja a szerző. Az emberi kapcsolatok megszűntek, az autentikus személyiség nem létezik, automata lettünk, akiket kedvükre irányítanak; kiölték belőlünk a legelemibb emberi ösztönöket is. (Matild elvesztette anyai ösztönét, Lulu — akár egy falanszterben — csak parancsra hajlandó nősülni, Maria gyermekére nem is kíváncsi stb.)

Ijesztő és megdöbbentő volna a kép, ha Selmeczi nem helyezné ismeretlen környezetbe szereplőit, ha nem „el-vontan” célozgatna, hanem konkrétabb történelmi-társadalmi háttérrel festene a cselekményhez. A szerző gondosan ügyel rá, nehogy hazai vizekre evezzen, a szereplők neve Dél-Amerikára utal (Valerio Galba, Arnold de Santos stb.), a fizetőeszköz Spanyolországra (pezeta), a hetente ismétlődő puccsok és merényletek Chilére vagy Argentínára stb. Ez a személytelenség, ez a „bár--hol történhet ez a parabola” című eltávolodás gyengíti a darab mondandóját. (Ionesco *Az orrszarvú* című abszurdja — jóllehet a szerző mindig is tiltakozott bár-miféle aktualizálás ellen — nyilvánvalóan a fasizmust tekintette mintájának, amikor a kollektív örület tömeg-hipnózisát megjelenítette.) Úgy tűnik, a fiatal író érzések és benyomások vezérelték, s végül is nem döntötte el pontosan, miről és kiről szóljon parabolája. Hiszen elképzelhető lett volna, hogy a tömeges spionná válás históriája közepette Valerio ellenáll a kollektív vak ságnak, és megkísérel ember maradni, megpróbálja legalábbis lelkében megőrizni az igazság töredékét... Sel-meczi azonban nem ezt az utat választotta, az Apa még akkor sem lázad fel, tompaságából akkor sem ébred fel, amikor a fia szenvtelenül közli, hogy egész családját internálja.

A darab (és a szerző) elbizonytalanodásának döntő oka — úgy vélem — a téma súlyosságának és a vigjátéki (már-már kabarébemondásokra emlékeztető) stílus-

nak az ütközése. A darab a kitűnő expozíció és néhány szellemes fordulat után érezhetően ellaposodik, a végső fordulat erőltetett, a játék belső szellemétől idegen. Hiszen az egymás folyamatos lehallgatása akkor igazán ördögi (és Selmeczi a darab hetven százalékában ezt is írta meg), amikor valójában semmi más konkrét oka nincs, csak a társadalmi egyensúly biztosítása, a lázadó szellem eltompítása. Aki feljelent, aki beárul, az nem csinál forradalmat. Az engedelmességgel szolgáló a Hatalomnak. Nosza, adja fel a darab az egész társadalomnak, hogy mindenki felügyeljen mindenkire. Az értelmetlen lehallgatás sokkal abszurdabb, mint a végső kifejtés, amely szerint a hadsereg valóban megdönti a kormányt, s Lulut választják — igaz, csak bábként — Elnöknek. Az értelmetlen cselekményláncolat így utólag átértelmeződik, s egy társadalomfilozófiai abszurd egyszerű krimiparódiává satnyul.

A darab belső elbizonytalanodását tükrözi a dialógus-technika is. Csak méltányolni lehet azt a ritka színpad-ismeretet és dialógusvezetést, amellyel Selmeczi rendelkezik. Figurái élők, dialógusai szellemesek, humorosak; a verbális humort sohasem erőlteti, szóviccei elegánsak, a kabaréírás érezhetően jó iskola. Megbosszulja magát azonban a szerkesztési bizonytalanság, a darab kifulladás. Igaz, már G. B. Shaw kijelentette: „Jó első felvonást háromezren, jó második felvonást háromezren, jó harmadik felvonást ketten tudnak írni a világon. A másikat nem ismerem.”

A *Csak úgy, mint otthon* című játék — amit a szerző minisztériumi ösztöndíjasként a Vidám Színpad részére írt — vigjátékínséges korunkban egy korszerűen gondolkodó, eredeti mondanivalóval rendelkező, határozott vigjátékírói készséggel megáldott fiatal szerzőre hívja fel a figyelmet, aki feltehetően hamarosan egységesebb, átgondoltabb szatírával jelentkezik.

Csak úgy, mint otthon

játék két részben

Szereplők

VALERIO GALBA

MATILDA, a felesége

LULU, a fiuk

MARIA, Lulu menyasszonya

ARNOLD DE SANTOS, a házibarát

ORVOS

KOLLÉGA I.

KOLLÉGA II.

HANG

I. RÉSZ 1.

jelenet

Végtelenül tisztán tartott mai kispolgári otthon. Az ágyon és a foteleken huzat, az asztalon csipketerítő, a falon esküvői fénykép. Hátról egy rozoga, színesre festett spanyolfal, amely teljesen kirí a környezetből. Az ágyon Lulu, éppen rádiót szerel, közben cigarettázik. Az asztalnál Arnold pulóvert köt. Szemlátomást nem vesznek tudomást egymásról

ARNOLD *(hürtelen viszketni kezd az orra, megvakarja, de ekkor a lába kezd el viszketni, majd a háta. Egyre idegesebben vakarózik, már a kötöttükkel próbálja a hátát megvakarni, vadul döfködi magát. Észreveszi, hogy Lulu döbbenten nézi, erre nagyot fúj, és meg-nyugodva ismét kötni kezd)*

LULU *(szere, valami pukkan a rádióban, erre Arnold késleltetett spéttel maga elé mered, és újból vakarózni kezd)*

MATILDA *(hátról be tálcával, rajta kávékészlet. A szemét rajongva Arnoldon felejtí, közben tölt)*

LULU Kapok kávét? *(Mindketten összerézzennek, Arnold a kötésbe menekül)*

MATILDA Hogy képzeld, ilyen későn? Nem fogsz aludni.

LULU Úgyse tudok. Egész éjjel ricsajozik, föl-alá járkál, és nyomja a szöveget. Ha meg végre elbóbiskolok, akkor megjelenik az ágyamnál, és szívbajt kapok. Tisztára, mint a Nesszi!

MATILDA Milyen Nesszi?

LULU A szörny. A Loch Ness-i.

MATILDA Ejnye, több tisztelettel is beszélhetnél az apádról! Arnold, igazán megvédhetné a barátját. Ez a gyerek teljesen elkanászodott, mióta szegény férjem ... Ráferne egy kis nevelés, én már régen nem boldogulok vele. Maga meg mégiscsak férfi!

ARNOLD *(szemlátomást fél Lulutól, mosolyogva meg-fenyegeti, majd ijedten tovább köt)*

LULU Hagyjatok békén, inkább vele foglalkozzatok!

MATILDA *(sikoltva)* Mit tettél?! Lulu! Lehamuzott, es-küszöm, hogy lehamuzott. A szőnyegem! A gyönyörű kis szőnyegem, talán ki is égett. *(Odarohan, megnézi, majd hátra a pozitívóhoz)* Itt mindenki azt hiszi, hogy disznóólban él. Nincs ezekben semmi rendszeretet, valósággal kikészítenek. Mondja, Arnold, hát lehet ilyen koszban élni?

ARNOLD Magácskánál, Matilda, olyan tisztaság van, hogy akár a földről is lehetne enni.

MATILDA Még mit nem, hogy összemorzásszák a pad-lót?! Azt már nem. No, hogy izlik a feketém?

ARNOLD *(gyorsan akar válaszolni, de éppen ivott. Rázza a köhögés) Isteni... (Az asztalra tenné a csészét, de, a keze remeg, és csak a tányér jut el az asztalra, a csésze a földre esik)* Jaj istenem, bocsánat. Bocsánat, igazán nem akartam. Hogy lehetek ilyen ügyetlen. *(Próbálja összeszedni a cserepeket, közben sírva)* Nem is értem, pedig úgy vigyáztam ...

MATILDA Hagyja csak, drága Arnold, igazán nem számít.

ARNOLD *(könnyein keresztül)* Engedjen, össze akarom szedni

! Jaj, jaj, most összepiszkoltam a patyolattiszta parkettjét!

MATILDA A viláért se izgassa magát. Más a hamu és más a cserép! Különben is imádom, ha valaki földhöz vág egy csészét, olyan férfias! Imponál nekem.

ARNOLD Ez biztos? Én úgy szeretnék magácskának imponálni.

MATILDA Akkor csak nyugodtan ejtse le a csészéimet. Nálunk igazán ne legyenek gátlásai. Mintha csak ott-hon lenne.

ARNOLD *(mosolyogva fölvesz egy másik csészét, majd földhöz vágja. Matilda fölsikolt, mire kötni kezd)* MATILDA

Uramatyám, Arnold! Mit csinál?

ARNOLD Pulóvert. Jót tesz az idegeknek. A svéd fér-fiak például mind kötnek.

MATILDA De hát ez mi volt?!

ARNOLD Egy sima, egy fordított.

MATILDA A csészémmel!

ARNOLD *(döbbenten)* De hát magácska mondta. Talán valami rosszat tettem? Nem kellett volna összetörnöm. Vallja be, Matilda, hogy valójában ez magának nem is imponál.

MATILDA Dehogynem. Csak lepleztem. Bár nézze, Arnold, főlegem az egész berendezést összetörheti, ha be-szél Valerióval, és ráveszi, hogy hagyja abba ezt a marhaságot. Beszéljen végre a fejével, utána azt csinál a csészémmel, amit csak akar.

ARNOLD *(fölveszi az utolsó csészét, nézegeti)* Tényleg azt csinállok vele, amit akarok?

MATILDA Azt. Nyugodtan földhöz vághatja.

ARNOLD Kár lenne érte, igen szép darab. Akkor inkább

hazavinném. Ha nem haragszik.

MATILDA Dehogy haragszom. Csak mondja meg ne-ki, hogy már nem merek az emberek szemébe nézni. Mindenki rajtunk röhög.

LULU Anya, semmi értelme az egésznek. Tudod, hogy nem lehet neki semmiben ellentmondani, rögtön rá-jön a dili!

ARNOLD Dühöng is?

LULU De még mennyire.

ARNOLD Remélem, nem fog verekedni.

LULU Lehet ...

ARNOLD Akkor talán az lenne a legjobb, ha felhívnám telefonon.

MATILDA Ne hallgasson erre a kölyökre, csak ugratja magát. *(Luluhoz)* Te is jobban tennéd, ha rendbe hoznád a vécét, mint hogy itt belebeszél az idősebbek dolgába! *(Arnoldhoz)* Képzeld, mit csinált már megint ez a Valeiro! Valami elektromos szerkezetet fabrikált, tele van huzalokkal meg hangszórókkal az egész lépcsőház. A lakók panaszkodják, hogy valahányszor lehúzza a vécét, mindig megáll a lift, és csak akkor engedi őket tovább, ha kórusban kiáltják, hogy gratulálunk, gratulálunk.

ARNOLD Szörnyű!

MATILDA Nekem mondja? Egy szó mint száz, okvetlenül mondja meg neki.

ARNOLD Megmondom. Itt jártak a lakók és gratulál-nak.

MATILDA Nem azt. Hogy nem tudok az emberek szemébe nézni!

ARNOLD És mindenki magukon röhög.

MATILDA Honnan tudja?

ARNOLD Az előbb mondta.

MATILDA Na igen. Ebben a korban az embernek már kötelezettségei vannak. Mit képzél?! Hagyja, hogy a fiára ujjal mutogassanak?

ARNOLD Nincs is fiam!

MATILDA Nem magának, neki van.

ARNOLD Micsoda, erről nem is tudtam. Valeriónak fia született?

LULU Pontosan harminc éve. Én vagyok a kicsike, illetve a trónörökös. Persze az adott körülmények között nem tartok igényt a trónra.

MATILDA Ezt nem csodálom. Egy darabig még eltűrtem, hadd játsszon, elvégre minden férfi gyerek, de most már az esze is teljesen ...

LULU Elveszett! Mint a csavarhúzó. Nem járt valaki az ágynál? Ebben a házban minden elvész!

MATILDA Senki nem járt, biztos leejtetted. De jobban tennéd, ha kiköltöznél a szerszámaiddal az előszobába. Mindent összekoszolsz, és szedegethetem utánad a szétszórt csavarjaidat.

LULU Jó, megyek mindjárt. Csak még ,elvágom ezt a vezetékét.

MATILDA Tönkre ne' tedd nekem azt a rádiót!

LULU De anya, te mondtad, hogy nem baj, ha bedöglik, csak őt ne közvetitse!

ARNOLD Kicsodát?

LULU Hát apát, amikor gitározik.

ARNOLD Már gitározik is?

LULU *(összeszedi a cuccát)* Az lenne a legkevesebb, de néha nyenyerezik, verseket ír, üvegeken dobol, és közben egy vödörbe énekel.

ARNOLD Borzalom ...

MATILDA De még mennyire ! Összefogdossa a szép tisztá vödörmet. Beszéljen vele, Arnold. Az ég szent szerelmére kérem, csináljon vele valamit. Legalább adja vissza a vödörmet.

LULU Várjatok azzal a beszélgetéssel. Most még elmélkedik. Ne zavarjátok, amíg be nem fejezte filozófiai eszmefuttatását a nagy csavarról.

ARNOLD A nagy csavar is elveszett?

LULU Dehogyan veszett, ugyancsak megvan.

ARNOLD Hát akkor min elmélkedik?

LULU Azon, hogy mitől csavarodott be ilyen nagyon! *(ki)*

2. jelenet

MATILDA Rendes gyerek ez a Lulu, csak az apját nem tiszteli eléggé. De tudja, milyenek ezek a mai fiatalok. Bezzeg az én koromban! Milyen más volt a világ, akkoriban még tiszteltük a szüleinket. Csak tapintatosan szólunk hozzájuk, hogy meg ne zavarjuk őket fontos dolgaikban. Az én apámtól háromszor is meg kellett kérdezni valamit, amíg egyszer válaszolt rá.

ARNOLD Olyan elfoglalt volt?

MATILDA Olyan süket. Szerencsére az én fiam ezt nem örökölte. Viszont örökölte, sajnos, az apjától a barkácsszendélyét. Pedig higgye el, Arnold, az én családban az ilyesmi ismeretlen fogalom volt. Még hogy barkácsolni ! Összepszkitani, összerondítani a lakást! Az én anyukám olyan pedáns volt, hogy még a terítőkre is terítőt rakott. Ha pedig rosszkodtam, és az apukám elfenekelt, előtte mindig kesztyűt húzott. Az-óta se láttam olyan gondosan ápolat kesztyűt!

ARNOLD Kegyed még nem ismeri az én kesztyűimet, Matilda!

MATILDA Bocsásson meg, kiment a fejemből, hogy maga mennyire szereti a rendet. Jaj, ha mi korábban találkoztunk volna, milyen tisztaságot tudtunk volna magunk köré varázsolni. Ó, Arnold, ha mi együtt ... A maga kesztyűivel !

ARNOLD Gondolom, Valerio már korántsem ilyen pedáns.

MATILDA Ó? *(Nevet)* Ha tehetné, tenyérrel enné a levest! Képzeld, a múltkor kinyitottam a táskáját, persze véletlenül, sohasem szoktam a táskájában kotorászni. Végtere is felnőtt ember, meglehetnek a saját külön dolgai. Különben is a zakójában tartja a pénzt ... Szóval kinyitom az aktatáskáját, és képzeld, mit találok benne! Azt a disznóságot!

ARNOLD Meséljen, Matilda, meséljen!

MATILDA Nem fogja elhinni, sütemény volt benne! ARNOLD

Döbbenetes. Felháborító!

MATILDA Az. És mit gondolsz, milyen sütemény'?

ARNOLD Mákos puffancs.

MATILDA Nem.

ARNOLD Habos törös.

MATILDA Kapaszkodjon meg, indiáncsók! És arról van fogalma, hány éve tiltotta be kormányunk az indián-csókot? Ma már ilyet nem lehet kapni.

ARNOLD Ezt aztán sose hittem volna Valerióról, hát már csempész is?!

MATILDA Csudákat. Ezzel a süteménnyel még én kínáltam meg, amikor végre megkérte a kezem. Több mint harminc éve! Azzal védekezett, hogy csak emlék-be tette el. De én a fejéhez vágtam.

ARNOLD Miért?

MATILDA Mert ha emlék, akkor hogy tudja megmagyarázni a mellette levő húsz deka rokfortot, amiért tavaly karácsonykor küldtem le a boltba?!

ARNOLD Ne izgassa magát, aranyos Matilda.

MATILDA De izgatom! Nem elég, hogy egy ilyen leirhatatlanul ügyefogyott, trehány emberhez kötöttem az életemet, nem elég, hogy lesem minden szavát, jó dolgában még meg is bolondul!

ARNOLD Az emberek általában jó dolgukban bolondulnak meg.

MATILDA hogy maga milyen művelt ember, Arnold! Ezt olvasta valahol?

ARNOLD Megfejtettem. Keresztrejtvényben.

MATILDA Látja, az én Valerióm sose fejtett kereszt-rejtvényt. Pedig csodálatos hatással van az emberre, csak magára kell nézni.

ARNOLD Ez biztos. Persze a kötés még jobb. Valóság-gal felűdít, és mint már mondtam, az idegek ... MATILDA Ó, a maga idegei ! Mintha kötélből lennének. ARNOLD Kötésből, csakis a kötésből lettek ilyenek. MATILDA Es milyen időbeosztásban szokott leginkább kötni?!

ARNOLD Az időbeosztásom tulajdonképpen kötetlen. Amikor eszembe jut. De ha kiskegyvedre gondolok, akkor még jobban halad a munka.

MATILDA Maga hízeleg nekem.

ARNOLD Nem én! Arra gondolok, hogy magára milyen szép nagy darab kardigánt lehetne kötni.

MATILDA Túloz, kedves barátom. Ráadásul nem fogja elhinni, már több mint hét kilót fogytam az utóbbi pár héten.

ARNOLD Mitől?

MATILDA A szégyentől.

ARNOLD Azért ez disznóság ! Miért tűri ? Nem érdemi meg a gazember, hogy csontig soványodjon miatta. Meg is mondom neki ! Meg én ! Hogy alávaló csirke-fogó, aki megérdemi a sorsát! Nem fogom sajnálni, amikor a doktor úr elviteti!

MATILDA Pszt! Meghallja.

ARNOLD Na és?! ... Hogy? Meghallja? Jaj istenem, hol van?!

MATILDA *(súgva)* A paraván mögött. De csak akkor jön elő, ha kedve tartja. Vagy ha ugatunk neki. Akkor eltolja a paravánt.

ARNOLD Miért?

MATILDA Ez a mániája. Mert szerinte, amikor a kutya ugat, a paraván halad!

ARNOLD A karaván.

MATILDA Nem szabad vele vitatkozn!

ARNOLD Ezek szerint mindent hallott abból, amit beszélünk? Atyavilág! Micsoda blamázs! Én ezt nem élem túl. Végem van. Hol a kötőtűm?

MATILDA De Arnold!

ARNOLD Megvagy! *(Elszántan kötni kezd)*

MATILDA Nyugodjon meg! Semmit se hallott, ilyenkor medítál.

ARNOLD Beiratkozott az orvosira?

MATILDA Csak gondolkodik. Megváltja a világot. Tud-ja, min töri a fejét? A boldogságon! Az ő korában. Ilyenkor se nem lát, se' nem hall. De mindjárt elő-bújik, mert várja a tanítványát.

ARNOLD Tanítványa is van?

MATILDA Mondom, hogy nem normális Csak abban bí-zom, hogy mielőtt megérkezne, tud váltani vele néhány szót. Emlékszik még, mit kell mondania? ARNOLD Természetesen. Nem tud az emberek szemé-

be nézni, és mindenki magukon röhög.

MATILDA Szó szerint. Meg hogy ujjal mutogatnak.

ARNOLD Főleg.

MATILDA Mi főleg?

ARNOLD Főleg ujjal. És Lulura.

MATILDA Lulut hagyjuk ki. Szegény olyan pipogya, szinte nem is értem, hogy lehet az én fiam. Nem mondom, a karrierje szépen halad, valósággal befutott embernek számít, mióta kinevezték a népkonyha vezetőjének, de még sincs benne semmi lelkesedés. Nem udvarol senkinek. Mondom neki, menj el hazulról, járj valami kislánnyal, de nem. Pedig addig se szemetelne itthon! Hiába minden, pedig este nyolcig

is kimaradhatna. Zsebpénzt is kap a fizetéséből. Napi tíz pezetát!

ARNOLD Hát az nem sok.

MATILDA Mozira elég. Szereztem neki egy nyugdíjas-buszberletet, utazhatna. De azt mondja, hogy szégyelli a lányok előtt. Ki látott már ilyet? A múltkor meg előállt, hogy emeljem fel a zsebpénzét tizenöt pezetára!

ARNOLD És fölemelte?

MATILDA Mit képzél, csak nem hagyom, hogy kitartsa azokat a feslett. nőket!

ARNOLD De hát azt mondja, hogy nem udvarol senki-nek.

MATILDA Annyi baj legyen, most még csak harminc-éves. Addig éljen, amíg fiatal!

3. jelenet

VALERIO (*a paraván mögül*) Nem, nem, nem érdekel semmi, semmi, semmi sem, ha lázadok. Hát le vagytok, le vagytok, le vagytok ejtve, lá-lá-lázadok!

MATILDA És ez így megy egész nap.

ARNOLD Fantasztikus, fantasztikus.

VALERIO (*megjelenik*) Kuss! Meghalt John Lennon! ARNOLD

Fogadd őszinte részvéteimet. Ki halt meg? MATILDA Az egyik

Beatles-fiú, de már régen. Csak

még mindig öt siraftja.

VALERIO Nem siraftom. Mert Lennon élt, Lennon él, Lennon élni fog!

ARNOLD (*aggódva*) Jól vagy, Valerio?

VALERIO Istenien, nem úgy, mint te, te nyárspolgári patkánycsökevény!

ARNOLD (*lassan emelkedik*) Azt hiszem, én most megyek.

Majd megint meglátogatlak.

MATILDA Nem megy sehova. , Megígérte, hogy alaposan megmossa a fejét.

ARNOLD Nem lehetne inkább a magáét?

MATILDA Ne féljen már annyira. Ha ügyes lesz, akkor kap tőlem még egy csésze kávé.

ARNOLD Elég nekem a csésze.

MATILDA Most én megyek a dolgomra. Maguk csak beszélgessenek, mint férfi a férfival. Nem zavarok. (*Arnoldhoz*) És ne felejtse, elsősorban őt kell össze-törnie, nem a készletemet! (El)

ARNOLD (*rémülten pislog a fekete bőrnadrágos, hippi-ruhás Valerióra*)

VALERIO Na mi van?

ARNOLD Semmi, semmi. Csak beugrottam, hogy mi van veled. Látom, jól vagy, úgyhogy már megyek is. . . VALERIO Itt maradsz! Meghallgatod a legújabb ver-

semet : „Férc és Tűz! Leköpöm rothadt képed, világ.

Elidegenedett rosszabok, mocskok képed megtaposom, és dögölj meg. Dögölj meg! Dögölj ...” Na milyen? ARNOLD

Nagyon szép, Valerio, igazán lírai. De nekem sajnos dolgom van ...

VALERIO És azt hallottad tőlem, hogy „Rongyok és szemetek, meggyalázott nevetek a csókom?”

ARNOLD Igen, ezt már a múltkor szavaltad.

VALERIO Nem szavaltam, üvöltöttem!

ARNOLD Szó szerint. Csak nem akartalak megbántani.

VALERIO Te engem? Kacagnom kell.. Hát ki vagy te?!

ARNOLD A legjobb barátod vagyok. Már meg se ismeresz?

VALERIO Az voltál, de túlléptem rajtad. Te már nem tudsz engem követni, nem tudsz velem szárnyalni! Zseni vagyok, zseni. Borulj, Arnold, a lábamhoz!

ARNOLD Rossz vége lesz ennek, Valerio! Abba kéne hagynod a versírást, nem elég baj az, hogy megőrül-tél?

VALERIO Ha rád hallgatnék, akkor még mindig bejárnék a hivatalba számlákat rakosgatni. Az talán jobb lenne?

ARNOLD Legalábbis kevésbé feltűnő. A te korodban már szokatlan, ha az ember beatkoncertekre jár örjöngeni.

VALERIO Mi van abban? Azt csinálók, amit akarok! Verset írok és dühöngök. Esténként leugrok a fiúkhoz az aluljáróba, aztán szipuzok!

ARNOLD Mit csinálsz?

VALERIO Szipuzok. Fejemre húzom a nylonzacskót, és én vagyok az Isten!

ARNOLD Szeretnék rajtad segíteni. Nagy veszély fenyeget, Valerio, a feleséged be fog, vitetni a diliházba.

VALERIO Nem tud bevitetni, mert kutya bajom. Csak fellázadtam ellene. Az Ideggondozóban is megmondták, hogy csak kimerült vagyok. Érted? (*Üvöltve*) Ki-merült vagyok, kimerült, mint a technikai civilizáció leégett akkumulátora. Én, Zeusz!

ARNOLD Meghívott valami fő-fő ideggyógyászt, azzal fog bevitetni.

VALERIO Akkor végre tiéd lehet az én szeretett nejem, nem zavar többé a jelenlétem.

ARNOLD Hogy lehetsz ilyen közönséges?

VALERIO Tudom, amit tudok. Bele vagy esve. De tudod mit, lemondok róla a javadra. Adj egy ötvenest, és a tiéd.

ARNOLD De Valerio!

VALERIO Egy húszast.

ARNOLD Semmit sem adok.

VALERIO Akkor is a tied. Engem már megőrjít! *Kintről zaj*

Most pedig húzd el a csíkot, mert megjött a tanítványom, és csak bűdösíteni a levegőt.

ARNOLD Megvárom odakint, amíg elmegy. Értsd meg, beszélnem kell veled. Matilda megkért, hogy mentselek meg a társadalomnak. Beleegyeztem, hiszen én vagyok a legjobb barátod!

4. jelenet

MARIA és LULU (*bejönnek, a lány divatos szerelésben, csinosan*)

ARNOLD Kézcsókomban, akkor én nem is zavarom a tanulást.

Apropó, mit tanul ettől az örülttől?

MARIA Avantgarde költészetet!

ARNOLD Micsoda fertő! (El)

MARTA Csókolom, Valerio bácsi.

VALERIO Szervusz, aranyos Maria, mi újság?

MARIA Semmi jó. Apámék hallani sem akarnak a házasságról, azt mondják, túl fiatal vagyok.

LULU Az az igazság, hogy nem tetszem nekik. MARIA

Dehogyan. Csak szokatlan vagy. Eddig csupa modern srác járt fel hozzám, te vagy az első, aki kopott kék öltönyben.

VALERIO Ez az érettségi öltönye.

LULU A mama nem engedi, hogy másban járjak. Azt mondja, ez az elegáns.

MARIA Majd csak megbarátkoznak velem, elvégre egy népkonyhavezető azért már számít valakinek. LULU Apa, találj ki valamit.

VALERIO Még csak az hiányzik! Nem elég, hogy meg vagyok bolondulva, és így kihasználva szorult helyzetemet, vígan tudtok nálam találkozni.

LULU Apa, te annyira okos vagy, az örültet is olyan remekül játszod, hogy néha már félek tőled. VALERIO Az örültet nem játszom. Csak fellázadtam

anyád ellen. Ha ez örültség ...

LULU Az a legnagyobb baj, hogy ha összeházasodnánk, akkor már ide se költözhetnénk, mert anyát megütné a guta. Képzeld csak, én és a te tanítványod!

MARIA Őszintén be kéne neki vallani.

VALERIO Még csak az kéne! Azt hiszed, a feleségem beletörődne, hogy elcsábítsa valaki az ő ártatlan fiacskáját?

Inkább használjátok ki, hogy ilyen állapotban vagyok, és egymás után tojom a verseket!

LULU Egész jók azok a versek.

VALERIO Nem tudom. Megírni könnyű őket, de aztán

képtelen vagyok elolvasni.

MARIA Miért?

VALERIO Mert érthetetlenek. És az ilyeneket mindig untam.

LULU Biztos abba bolondultál bele, hogy egyet elolvas-tál.

VALERIO Ne szemtelenkedj, mert kapsz egy pofont. No de beszélgessetek, én meg örjöngök, hogy anyátok ne merjen bejönni! (*A fiatalok leülnek, ő meg kiabálni kezd*) Mert mit

tehet egy nyomorult senki, akit föl-faltak a hétköznapok?! Akiből nem maradt más, csak elviselhetetlen feleségétől megkínzott lelke. Fellázad, megfiatalodik, alámerül az

aluljárók, a kikötők sem-mijébe. Jegyezd meg, tanítványom, és figyelj, hogyan kell verset írni! Először vegyük elő a

témagűjte-

5. jelenet

ményt. *(Könyvet vesz elő)* Ezer apró vicc a javából! *(Szétrnyitja, olvassa)* Két barát találkozik, az egyik panaszkodik: Teljesen tönkrementem, a feleségem is elhagyott, és nincs más örömöm az életben, mint egy görény. — Egy görény? — Kérli a barátja. — Igen, egy görény. Tegnap vettem. — És hol tartod? — A hálószobában. — Nincs ott nagy bűdösség? — Van, de majd megszokja! *(Becsukja a könyvet)* Vers: *Ami-kor a szétbomló emberi kapcsolatok megfertőzik gyöngülő orrodát, nincs többé illat, mely eljutna hozzád, legfeljebb egy-egy elfelejtett régi papucs az ágy alatt ... Hmm, nem rossz. De nézzünk egy másikat. (Olvassa)* Sancho nem tud úszni. Megcsúszik a lába alatt a talaj, és beleesik a vízbe. *Arra jön a csendőr és rákiabál: Jöjjön ki, itt tilos fürdeni! Sancho visz - szakkiabál: Én nem fürdök, én fuldoklom! ... Vers: Ki mondja meg nekem, melyik az a víz, amelyen száraz lábbal kel át az utazó, száraz lábbal keresztül a vízen. Végig a hidon... Ez nem volt jó, gyerekek, attól félek, kiírtam magam.*

LULU Nagyon jó vers volt, csak így tovább!
MARIA Ne tessék abbahagyni.
VALERIO Két mesztic megy a pampán ..
ARNOLD (be) Ne haragudj, Valerio, de Matilda lement a cukrászdába süteményért, én meg unatkoztam egyedül.
VALERIO Hitvány kutya! Be mersz jönni, amikor épp a tanítványomat oktatod?!
ARNOLD Gondoltam, hogyha a fiad is bent lehet ...
VALERIO Az más.
ARNOLD Miért más?
VALERIO Hogy hogy miért? Tényleg miért? Mondd meg neki, fiam!
LULU Azért, mert én már megyek.
VALERIO Na látod.
MARIA Én is megyek, hiszen vége az órának. VALERIO Vége! Így nem lehet ihleni, ha folyton zavarnak.
LULU Apa, elkísérhetem?
VALERIO El, de siess vissza vacsorázni, és vigyázz, mert a világ kegyetlen, a lépcsőház sötét és a ház-mester harapós!
MARIA Hát akkor csókolom.
LULU Nemkülönben.

Mindketten el

ARNOLD Elengeded vele a fiadat? Még elcsavarja a fejét ez a romlott nőszemély.
VALERIO Miért lenne romlott?
ARNOLD Csak úgy gondoltam, mivel a tanítványod ..
Mellesleg remélem, tudod, Matilda miért ment el hazulról?
VALERIO Hogy ne rongos a levegőt.
ARNOLD Hagy ne legyen itt, amikor jön az ideg orvos. Mert akkor neked, Valerio, véged! Mint barát mondom, térj vissza a munkádhoz, térj vissza a családotod-hoz!
VALERIO Soha! Lehet, hogy megőrültem, de hülye nem vagyok!
ARNOLD Öleld magadhoz a te drága Matildádat, és az meg fog neked bocsátani.
VALERIO Kell a fenének, már régen mást szerettek!
ARNOLD Kicsodát?
VALERIO Téged!
ARNOLD Hogyan? Nem értettem pontosan.
VALERIO Jól értetted, Arnold. Téged szerettek, te drága!
Szépséges gyönyörűségem!
ARNOLD Ne bomolj, Valerio!
VALERIO Kivánlak! Te nádszálderekű. Meg szeretném csókolni a piros ajkadat! Össze akarom borzolni a selymes hajad. Imádlak!
ARNOLD Segítség! *(Fut előle, felkapja kötötűjét)* Ott maradsz!
VALERIO Tedd félre a kispolgári előítéleteidet, és szeress engem. Úgyis hiába minden. Te az enyém, én a tied, ma chéri, *(dúdolva)* együtt könnyebb, sokkal könnyebb ...
ARNOLD Ha nem hagyod abba, én beléd vágom ezt a tüt!
Megöllek, mint egy kutyát!

ORVOS *(bedugja fejét az ajtón)* Miért ölné meg, barátom, semmi értelme. Szerencsére itt van már a doktor bácsi, és megnyugtatja magát. *(Üvöltve)* Ide azt a feyvert!!! *(Güggyög)* És most nyújtuk ki a nyelvünket.

ARNOLD Bocsánat, de ő a beteg. Ő az örült!
ORVOS Hát persze, hogy ő az örült, meg én vagyok az örült. *(Valerióhoz)* Rögtön látszik, hogy közveszélyes. *(Arnoldhoz)* Csücsüljünk le ide a székre, megnézzük, milyenek a reflexeink.

ARNOLD Kérem, nekem semmi bajom.
ORVOS Így igaz. Egyből láttam magán, hogy egészséges. *(Üvölt)* Leülni! *(Halkan)* Engedje el a lábát. Puff! Nem is fájt. Puff!

ARNOLD ÁÁÁÁÁÁ!!!
ORVOS Hát istenem, kicsit mellécsaptam. Na de mond-ja, mi a panasza'?

ARNOLD *(Valerióra mutat)* Meg akart erőszakolni.
VALERIO Nevetséges.
ORVOS Máskor is voltak ilyen rohamai?
ARNOLD Soha, csak most először. Ezt a szégyent! ORVOS Ne szégyellje, eddig úgy látszik, elfojtotta. A felesége már tud a dologról?

ARNOLD Milyen feleségem?
ORVOS Az a kedves asszony.
ARNOLD Nekem nincs is feleségem.
ORVOS Érdekes eset, de minden világos. Részleges amnézia!
Mond ja utánam: A, A, E, É.

ARNOLD A, Á, E, É.
ORVOS Ház, kés, víz.
ARNOLD Ház, kés, víz.
ORVOS Hagy hívják?
ARNOLD Hogy hívják'?
ORVOS A nevét kérdeztem!
ARNOLD A nevét kérdeztem.
ORVOS Ne ismételgessen már!!!
ARNOLD Ne ismételgessen már.
ORVOS Megőrülök!!!
ARNOLD Megőrülök.

ORVOS Na, helyben vagyunk. És mondja, mióta érzi ezt a pszichikai nyomást a fejében?
ARNOLD Na, helyben vagyunk ... Bocsánat, szabadna még egyszer, nem tudtam az egész mondatot megjegyezni.
ORVOS Annyi baj legyen. Fölveszem az adatait. Neve?
ARNOLD Arnold.
ORVOS Kicsoda?
ARNOLD Arnold de Santos.
ORVOS Ne vicceljen!
ARNOLD Nem viccelek, Arnold de Santos.
ORVOS Tipikus tudathasadás. Másnak képzei magát. Régen hogy hívták'?

ARNOLD Arnold.
ORVOS Egészen régen.
ARNOLD Arnoldka.
ORVOS Sohasem hívták Valerionak?
ARNOLD Soha. Ő Valerio.
ORVOS Akkor maga kicsoda?
ARNOLD Arnold de Santos, tisztelettel.
ORVOS Ezt már hallottam! Azt mondja meg, hogy ki az örült?!

VALERIO Én vagyok.
ORVOS És akkor ez kicsoda?
VALERIO Arnold de Santos.
ORVOS Érdekes, mintha hallottam volna már ezt a nevet.
ARNOLD Akkor, ha szabadna, én leginkább távoznék.
ORVOS Mit csinálna?
VALERIO Ki szeretne menni.
ORVOS Menjen, csak menjen, de aztán rendszeresen szedje nekem a gyögyszereket.

ARNOLD Vizszontlátásra. Téged meg az isten megáldjon, drága Valerióm! Megvárom a konyhában Matildot, és mindent elmesélek neki. De kérlek, ne felejtssd, hogy akármilyen történik, én a barátod voltam és szerettelek t (El)
ORVOS Nem volt ez egy kicsit buzi? ... De mindegy. Azért jöttem, mert a kedves felesége megkért, hogy

vitessem be magát. Hamarosan itt lesz a mentő, addig is elbeszélgettünk, kedves Arnold.

VALERIO Valerio!
ORVOS Annál inkább! Meséljen a gyerekkoráról. Ugye-bár a szülei elváltak?

VALERIO Nem váltak el.
ORVOS Aha, és hányban?
VALERIO Sehányban, legalábbis nem tudok róla.
ORVOS Nős?
VALERIO Hiszen már ismeri a feleségemet.
ORVOS Úgy, szóval öbenne bosszulja meg, hogy a szülei nem váltak el. Világos. Van valamilyen gyűjtő-szenvedélye?
VALERIO Nincs. Utoljára iskoláskoromban gyűjtöttem a lepkeket.
ORVOS Gombostüvel keresztüliszúrta őket! Reccs! Aztán már nem is érdekelték tovább. Maga szadista! Ezt szeretné csinálni a feleségével is. Hazajön, előveszi a gombostűt és reccs! ...

VALERIO Úgyan már, képtelen lennék ilyesmire ... ORVOS Ne féljen, valósítsa meg önmagát. Meglátja, hogy meg fog utána könnyebbülni!

VALERIO Hülyeség.
ORVOS Az. De mit tehetünk, ez a tudomány. Maga meg akarja ölni a feleségét!
VALERIO Én'?

ORVOS Nincs ezen mit szégyellni. Mással is előfordul néha.
VALERIO De velem soha.
ORVOS Meg akarja ölni!
VALERIO Nem!
ORVOS Ha nem öli meg, akkor maga egyszerűen nem normális!

VALERIO Könyörgöm, hadd ne ...
ORVOS (*fejéhez kapva*) Bocsásson meg, mindig a saját feleségemből indulok ki.
VALERIO Az ilyen szörnyeteg?
ORVOS Nincs rá fogalom! Elviselhetetlen. Éjjel-nappal a nyomomban van, leskelődik utánam.
VALERIO Nincs önnek üldözési mániája?
ORVOS Dehogyan nincs! Ráadásul krónikus álmatlanságban szenvedek. De ez foglalkozási ártalom, örültekkel vagyok körülvéve. Azt hiszi, magától nem félek? Hogy elkezd itt nekem dühöngeni?! Nem akar egy injekciót? Nagyon szívesen elaltatnám.

VALERIO Köszönöm, nem kérek, én csendes örült vagyok.
ORVOS Nem így tájékoztattak. Állítólag maga beat-koncertekre jár.
VALERIO Néha, de a kedvencem az LSD és a gumi-ragasztó.
ORVOS Ez nem is olyan nagy baj. Volt egy betegem, az meg a Dunlop Gumigyárba volt szerelmes. Egész nap csak vulkanizált. Nem mondom, volt egy kis defektje, alig tudták nyugdíjazni. De meséljen a munkájáról.

VALERIO Számlákat rakosgatok a cégemnél. Csöndes, nyugodt állás, csak mindig átszerveznek. Minden attól függ, hogy a multinacionális vállalatok milyen iramot diktálnak a piacon. Most is egy ilyen átszervezést próbálok megüszni a betegállománnyal.

ORVOS Maga nem is olyan hülye, mint amilyennek lát-szik.
VALERIO Kérem, ezt ne mondja meg senkinek. ORVOS Ne féljen, köt az orvosi titoktartás. Szóval be-ismeri, hogy csak szimulál?
VALERIO Beismerem. Egy kicsit elfáradtam, de külön-ben teljesen normális vagyok.
ORVOS Ettől félttem. Mondja, nem akar egy injekciót, nagyon szívesen elaltatnám.

VALERIO Köszönöm, magamtól is tudok aludni. ORVOS Mi a módszere? Adjon tanácsot, én képtelen vagyok.
VALERIO Olvasgatom a saját verseimet.
ORVOS Hát verseket is ír? Magának, barátom, kórházi kezelésre lenne szüksége. Bizza rám magát, nem bánja meg. Egyszer még hálás is lesz nekem. Hogy mennyire hálás, azt majd a betegársai fillérre megmondják. Csak négy szemközt legyünk, amikor átadja. Maga, én és a hála!

VALERIO Az ilyesmit nálunk a feleségem intézi. ORVOS Ne izgassa magát, már előre elintézte. És tudja, miért? Kapaszkodjon meg! Azért, hogy ne vitessem be magát a diliházba.

VALERIO Talán, hogy bevitessem?!
ORVOS Csak ijesztgessem vele, mert ha nem békél meg a világgal, akkor magának lóttek!
VALERIO A világgal semmi bajom. Ahogy Miksa császár unokaöccse mondta, nekem így minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindennel meg vagyok elégedve!
ORVOS Ezt mondta már egy másik betegem is, aztán rossz vége lett. Engedje, hogy meggyőzzem.
VALERIO Hagyjon nekem békét.
ORVOS Ne kiabáljon!
VALERIO Nem kiabáltam.
ORVOS De kiabált!
VALERIO Esküszöm, hogy nem kiabáltam.
ORVOS Ne őrzöngjön, mert magára húzatom a kény-szerzubbonyt!
VALERIO Na de kérem ...
ORVOS Csönd!!! Ószintén bevallasz mindent, mert ki-kaparom a szemed!
VALERIO Miféle hang ez?
ORVOS Szuggesztív. Tulajdonképpen most hipnotizálok.
VALERIO Miért?
ORVOS Hogy engedelmeskedj! Ószinte vallomással könnyíthetsz a lelkedem, te büdös kölyök! Mindenben követed a feleségedet! Rendszeresen szeded a gyógy-szereket!!!

VALERIO Ne tessék velem kiabálni!
ORVOS Pofa be! Mondd utánam: gazdagság, állam, engedelmesség!
VALERIO Könyörgöm ...
ORVOS Mondd utánam, te szerencsétlen!
VALERIO Te szerencsétlen!
ORVOS Ki vagyok én?
VALERIO Egy hülye!
ORVOS (*rágurik és fojtogatja*) Akkor is meggyógyítalak, te nyomorult, ha beledöglesz!
VALERIO Segítség!!!

KOLLÉGÁK (*belépnek, lefojják az orvost*) Mi van itt... Szerencse, hogy nyitva volt az ajtó ... VALERIO Csakhogy jöttök, megmentették az életemet. ORVOS (*tajtékozva*) Nővérke, jöjjön gyorsan, fellázadt a kórterem!

KOLLÉGA I. Ki ez az örült?
VALERIO Az ideg orvosom.
ORVOS (*miután elengedték*) Nem akarnak egy injekciót, nagyon szívesen elaltatnám magukat. KOLLÉGA II. Köszönjük, de vendégségben nem illik. ORVOS Maguk kicsodák?
KOLLÉGA I. Kollégák vagyunk, és csak látogatóba jöttünk.
ORVOS Kollégák? Remek! Legalább biztos kezekben hagyom. Folytassák a vizsgálatot, épp hogy elkezdtem. (*Valerióhoz*) Van telefonja?
VALERIO Az előszobában.
ORVOS Kitűnő, akkor mégiscsak felhívom a mentőket.
VALERIO Minek?
ORVOS Bevitetem magamat pár napra, mert nagyon álmos vagyok! (El)

6. jelenet

KOLLÉGA I. Mik vannak! Hallom, te is megörültél, Valerio!
VALERIO Kicsit. De ti kik vagytok?
KOLLÉGA II. A kollégáid. Jöttünk látogatni, benne vagy a jóléti programban.
KOLLÉGA I. Nem is nézel ki rosszul, ahhoz képest, hogy már a halálhíredet költötték.
VALERIO Halálhíremet?
KOLLÉGA I. Ne vedd a szívedre, mással is megesis az ilyesmi.
KOLLÉGA II. Már gyűjtést is rendeztünk neked koszorúra.
KOLLÉGA I. Összejött vagy négyszáz pezeta. KOLLÉGA II. Kereken négyszázhusz! Aztán halottuk, hogy csak megbolondultál.

KOLLÉGA I. De a pénzt azért nem adtuk vissza. Elhoztuk. Rakd el nyugodtan, biztos, ami biztos. KOLLÉGA II. Aztán ha véletlenül mégis meghalsz, ne felejs el venni rajta koszorút. *(Az asztalra teszi a pénzt)*

VALERIO Rendesek vagytok.

KOLLÉGA I. Apropó, itt ird alá.

VALERIO Mi ez?

KOLLÉGA I. Hogy átvetted a tröszt ajándékát. Egy narancsot meg egy bonbont.

KOLLÉGA II. A narancsot odaadtuk Anitának, a gépírókislánynak. Neki kell a vitamin, kisbabája lesz.

VALERIO Gratulálok. Ezt is köszönöm, fiúk. Sajnos, nem tudlak benneteket megkínálni semmivel, mert nincs itthon az asszony, és ilyenkor nem tudom, hogy mihez nyúlhatok.

KOLLÉGA I. Annyi baj legyen, jó nekünk a bonbon. VALERIO Odabent mi újság?

KOLLÉGA I. Ne is kérdezd. Kész téboly! Ezek az át-szervezések!

KOLLÉGA II. Összevonások!

KOLLÉGA I. Beolvadunk a konszernbe.

KOLLÉGA II. Ellenkezőleg, épp most szűnik meg a kori_szern.

KOLLÉGA I. Ne vitatkozz, biztos helyről hallottam.

KOLLÉGA II. En meg a té biztos helyed főnökének a feleségétől.

KOLLÉGA I. Akinek Éva az unokahúga?

KOLLÉGA II. Nem unokahúga, hanem öccse.

KOLLÉGA I. Az Éva?

KOLLÉGA II. A Pedro,

KOLLÉGA I. Az más, akkor lehet benne valami. *(Valerióhoz, miközben eszi a bonbont)* Na, meséj magadról.

VALERIO Nem is tudom, hol kezdjem...

KOLLÉGA II. Pedro viszont megesküszik rá, hogy csak egyszerű átszervezés lesz.

VALERIO Az orvosok szerint kimerült vagyok ... KOLLÉGA II. Megint azt rügják ki, akinek nem tetszik a pofája.

KOLLÉGA I. Nem úgy van. A hatékonyság is számít.

KOLLÉGA II. Te megúszod, mert részvényes vagy. Azért vagy ennyire az átszervezés mellett.

KOLLÉGA I. Kikérem magamnak a gyanúsítgatást!

KOLLÉGA II: Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fúj-jal!

KOLLÉGA I. Te beszélsz, akinél nagyobb seggnyalót életemben nem láttam?!

KOLLÉGA II. Mi vagyok én?!

KOLLÉGA I. Egy karrierista!

KOLLÉGA II. Mocsok disznó!

KOLLÉGA I. Szemétláda !!!

VALERIO Ne haragudj *(bonbonra mutat)*, megkóstolha-

VALERIO Ne haragudj *(a bombonra mutat)*, megkóstolhatom?

KOLLÉGA II. Ne vedd ki a számból az utolsó falatot.

KOLLÉGA I. Remélem, te leszel az első, akit kirügnak.

KOLLÉGA II. Téged rügnak ki, mert feljelentelek! Pacifista vagy, tolvaj, és a terroristákkal cimborálsz!

KOLLÉGA I. Te beszélsz, akiről mindenki tudja, hogy a nagynénje egyszer megnézett a moziban egy kommunista filmet?!

VALERIO Gyerekek, ne vitatkozzatok, nálam a falnak is füle van.

KOLLÉGA I. Nagy dolog. Manapság melyik falnak nincs füle?

KOLLÉGA II. Eleve úgy gyártják. Félkész házgyári fülek.

Ezekről olyan drága a lakás. Neked mi erről a véleményed, Valerio?

VALERIO Miről?

KOLLÉGA II. A drágaságról?

VALERIO Drágaságról? Hol van drágaság?

KOLLÉGA II. Nálunk.

VALERIO Nálatok lehet, énnálam nincs.

KOLLÉGA II. Szóval azt azért elismerted, hogy nálunk drágaság van?!

KOLLÉGA I. *(stigma)* Kérdezd meg még egyszer, lejárt a szalag. Meg kell fordítanom.

VALERIO Nem ismerem el semmit. Különben is hagyjatok békén, betegállományban vagytok. KOLLÉGA II. Ne félj, bennünk igazán megbizhatsz.

VALERIO Miért félnék bárkitől is? Rendes adófizető polgár vagyok.

KOLLÉGA II. Tehát sokallod az adót.

VALERIO Keveslem. Szeretnék többet fizetni. KOLLÉGA II. Mindegy, az a lényeg, hogy nem értesz egyet kormányunk adópolitikájával.

VALERIO Dehogynem! A legjobb adópolitika a világon.

KOLLÉGA II. És mit szólsz a gyakori elnökváltozáshoz?

VALERIO Ezen még nem gondolkodtam.

KOLLÉGA I. Azt hiszem, ennyi elég, már kimutatta a foga fehérét. Térjünk a tárgyra, és vedd vissza a pénzt!

KOLLÉGA II. Neve?

VALERIO Valerio Galba.

KOLLÉGA II. Foglalkozása?

VALERIO De hiszen kollégák vagyunk ...

KOLLÉGA II. Ez igaz. Na, most az egyszer kivágtad magad!

KOLLÉGA I. Gyere, menjünk innen! Csak az időnket vesztegetjük, és még meg kell látogatnunk a szegény Anitát is.

VALERIO Azt, akinek kisbabája lesz?

KOLLÉGA II. Az még nem biztos. Sajnos elég pontatlan a személyleírás. *(Mindketten el)*

7. jelenet

VALERIO *(egyedül)* Végre nyugtom van. Nem fér a fejembe, manapság úgy elszaporodtak ezek a kollégák, mint a nyulak. Ahova csak lépek, ismeretlen kollégák! *(Odalép a rádióhoz, kivesz belőle egy mikrofont és bekapcsolja)* Micsoda világ! ... Halló, Kentaur I., je- lentkezz, Kentaur I. jelentkezz!

HANG Vétel.

VALERIO Itt Valerio 80. ! Folytatom a megfigyelést. Jelentem, esemény nem volt. Egyszóval, nem történt semmi.

HANG Részletesebben! Mi nem történt?

VALERIO Járt nálam egy idegorvos meg két kolléga,

Természetesen provokálni akartak ...

HANG Ne beszéljen mellé. Azokról tudunk, nem őket kell megfigyelnie!

VALERIO Igen, igen... A feleségem délelőtt már megint porszívózott, egyszóval a szokásos. Semmi gya-

nús. Lulu viszont egész délután rádiót szerelt. HANG

Milyen rádiót?

VALERIO Az enyémet. Szívbját kaptam, mert ebbe épí- tettem bele az adó-vevőt.

HANG Milyen márka?

VALERIO Nem tudom, valami ócskaság, legalább negyven éve- megvan.

HANG Kapcsolási rajzot megszerezni!

VALERIO Ez csak természetes. Legközelebb mellékelem. Aztán itt van ez az Arnold ! Összetört két csészét. Utána feltűnően érdeklődött az egészségi állapotom felől. Egyszóval, nem tetszik nekem a fickó!

HANG Nem tetszik? Pedig jelentették, hogy maga ajánlatokat tett neki.

VALERIO Ugyan, csak ugrattam.

HANG Kár. Pedig úgy jobban meg tudta volna figyelni.

VALERIO Nagy kár, de nincs benne semmilyen ferde hajlam. A feleségem körül legveszkedik.

HANG Az a jó. Akkor a feleségén keresztül információkhoz juthatunk.

VALERIO De akkor fel kéne fednem magam Matild előtt!

HANG Azt nem lehet. Helyezzen el inkább újabb lehallgatókat a konyhában. És játssza tovább az örültet. VALERIO Egyre fárasztóbb.

HANG Erre már mi is gondoltunk. Kap segítséget. Találkozni fog a felső kapcsolatával.

VALERIO Mikor'?

HANG Vacsora közben. Az lesz a jelszó, hogy: „Ez a vacsora már megint el van szóval!”

VALERIO Elnézést, de ha a mi békés vacsoránk közben beállít egy vadidegen azzal a szöveggel, hogy „Ez a vacsora már megint el van szóva”, nem, lesz az kissé feltűnő?

HANG Ettől ne féljen.

VALERIO Akkor talán a családból valaki?

HANG Többet nem mondhatok! Végeztem.

VALERIO Nem mondhatok, nem mondhatok . . . (Vissza-dugja a mikrofont) Mindig ezek a titkolózások. Az iste- nit neki! Rádásul fogalmam sincs, kinek dolgozom ! Fogalmam sincs ! Tudom, hogy most is hallanak, hiába kapcsoltam ki az adót, tele van a lakás poloskával ! (Kiabálva) Igenis, fogalmam sincs ! Es nem is érdekel!!! Végzem a kötelességem ! ... Most jut eszem-be, valamit kifejejtettem a jelentésből: a feleségem lement a cukrászdába süteményért. Írják csak hozzá a többihez! Megfelelő helyen majd talán tudják értékelni . . . Remélem, hoz habos túróst is. (Kiabálva) Az ugyanis a kedvencem! Ezt egyébként beírtam az élet-rajzomba is!

8. jelenet

MATILDA (be) Már magadban is beszélsz, Valerio? VALERIO Magamban? Az a világ elmúlt. Nem mondom, gyerekkoromban előfordult velem ilyesmi, de manapság!

MATILDA Csak nem azt akarod mondani, hogy úgy érzed, mintha valaki hallgatná, amit beszélsz? VALERIO De igenis azt mondom.

MATILDA És ki hallgat?

VALERIO Te hallgatsz, Matilda! Illetve, bár csak hallgatnál, de beszélsz is hozzám.

MATILDA Már megijedtem. Az utóbbi időben olyan furcsán viselkedsz.

VALERIO Mert éhes vagyok! Mikor lesz kész a vacsora?

MATILDA Máris hozom. Arnold is velünk eszik. VALERIO Ez csak természetes, elvégre hol egyen?

Egész nap a feleségemet főzi, hát csak megeheti a vacsorámat! Most éppen mit csinál a drága Arnold?

MATILDA Kenyeret szeletel.

VALERIO Milyen rendes. Hogy vágná le a kezét! MATILDA Hogy kívánhatsz ilyet a legjobb barátodnak, amikor az a szívet is kitenné érted?

VALERIO Azt én is kitenném, vele együtt. Az ablakon. LULU (be) Helló, ősök, kész a vacsora?

MATILDA Régen kész van, csak rád vártunk! Hozom, addig terítsetek. (El)

VALERIO Aranyos lány ez a Maria.

LULU Nekem monddod?! (Terít, abrosz, tányér a szekrényből)

VALERIO Kinek mondjam? Anyádnak nem mondhatom, mert idegbajt kap. Egyszóval csinos. Valósággal irigyellek érte.

LULU Nem is tudtam, öreg, hogy te még mindig ilyen tüzes legény vagy.

VALERIO Nem vagyok tüzes, de azért irigyellek. Istenem, egy csimpánz lánya!

LULU Nem csimpánz, gorilla. A papája testőr odafent a palotában. Azt hívják gorillának.

VALERIO Madár, madár. Érdekes foglalkozás, és főleg nem unalmas. Az a sok államcsíny, merénylet! Elnökök jönnek, elnökök mennek, a pávián marad!

LULU Gorilla!

VALERIO Nem kívánhatod tőlem, hogy észben tartsam az egész állatkertet . .

MATILDA (Arnolddal együtt be) Itt a finom leveske! Utána kaptok süteményt, a cukiból hoztam. VALERIO Hoztál habos túróst?

MATILDA Tudhatnád, Valerio, hogy nekem mindenben te vagy a legfontosabb!

VALERIO Szóval hoztál.

MATILDA Nem hoztam. Nem szeretném, ha elhíznál. Mákos puffancsot vettem.

VALERIO Mákos puffancsot?! Hiszen azt utálok!!!

MATILDA Próbálg megbarátkozni veled.

ARNOLD Szerintem az a legfinomabb sütemény. MATILDA Teljesen igaza van. Ezentúl mindig azt veszek.

VALERIO Hát ezentúl mindig itt vacsorázik ez a szerencsétlen?!

ARNOLD Csak ha kimondottan megkérnek rá, külön-ben a világot se zavarnék.

MATILDA Miért zavar, drága Arnold, boldoggá tesz, ha megeszi a főztömet.

VALERIO Reggelire is itt maradsz? Nagyon jól főzi a kakaót.

MATILDA Ne vitatkozzatok már, kihűl a leves. És talán hallgassuk meg Lulu legutolsó beszédét

ARNOLD Milyen beszédét?

MATILDA Amit a nemzeti ünnepen mondott az ingyenkonyhán a fasírt előtt.

ARNOLD (evés közben) Halljuk, halljuk!

LULU (feláll) Emberek, nagy nap ez a mai! Államunk virágzó politikája közismerten gondoskodik a szegényekről, ezért adjunk hálát azoknak, akik lehetővé tették a mai fejedelmi lakomát! Nagy dolog ám, emberek, az ingyenebéd! Leves, hús, főzelék, tányér, kanál, meg ami szem-szájnak ingere! Mai nemzeti ünnepünkön is érvényes az a mondás, hogy olcsó hús-nak híg a leve. De büszkén elmondhatom, hogy a mai húsnak nem híg a leve. Nincs is leve! Ügyhogy, emberek, a leves ma elmarad! (Meghajol, leül)

ARNOLD Gyönyörű volt ! Bravó, bravó!

MATILDA Az Isten is politikusnak teremtette ezt a fiút. LULU „Ez a vacsora már megint el van szóval!” VALERIO (nem hallja meg) Egyszerűen nem fér a fe-

jembe ez a mákos puffancs ! (Matildához) Amikor tudod, hogy felfordul tőle a gyomrom.

LULU Mondom: „Ez a vacsora már megint el van szóval!”

VALERIO Hát feleség az ilyen? Amikor lassan már nincs több örööm az életben, csak a habos túrós. Ott egye meg a fene !

LULU Könyörgöm: „Ez a vacsora már megint el van szóval!”

MATILDA Akkor ne egyed. Úgy látszik, el lettél kényeztetve az ingyenkonyhán. Elegendem van belőletek!

Csak kritizálni tudtok. Először a mákos puffancs, aztán, hogy ez a vacsora már megint el van szóval!

VALERIO (feleszmélve) Mit mondtál?

MATILDA Hogy elegendem van belőletek!

VALERIO A végén mit mondtál?

MATILDA Nem értem.

VALERIO Hogy hangzott a teljes mondatod?

MATILDA Elegendem van belőletek, először a puffancs, aztán

hogy a leves el van szóva ...

VALERIO A vacsora!

MATILDA Csak a leves. A puffancsot még meg se köstöltük.

VALERIO Legyünk pontosak! Ez a vacsora már megint el van szóva. Így mondtad.

MATILDA És ha így mondtam, akkor mi van? VALERIO (halkan) Na de főnök, kerüljük a feltűnést! MATILDA Miért?

VALERIO (suttogva) Ne fedjük fel a kártyáinkat. Hidd

el, én is meg vagyok lepve, hogy pont te vagy az.

Nem hittem volna. De pszt! Majd később jelentek.

MATILDA Rosszul vagy, Valerio? Mit csinálsz? VALERIO

Konspirálok.

ARNOLD Mi baja van?

MATILDA Valami az agyára ment. Azt hajtogatja, hogy én vagyok a főnök. Talán elolvasott valami nőegyleti prospektust.

LULU (dühösen feláll) Ez a vacsora már megint el van szóval!!!

Ezt az egészet megjegyzem magamnak! (Örjögve kirohan)

MATILDA Ennek mi baja?

VALERIO Hallottad, mit mondtott?! „Ez a vacsora már megint el van szóval!” És megjegyezte! Félek, hogy elárultuk magunkat.

MATILD Mit árultunk el?

VALERIO Hogy mi összetartozunk, te meg én! MATILDA Talán

eddig nem tudta? Harminc éve vagyok a feleséged. És ő a fiunk.

VALERIO Jó, jó, de muszáj ezt a gyereknek tudni?!

ARNOLD Isteni ez a mákos puffancs.

VALERIO Akkor fogd meg az egészet, és ülj ki vele a konyhába ! Rosszul vagyok, ha nézem, hogy zabálsz!

ARNOLD (feláll a tállal) Kérlek, ha zavarlak, akkor

már itt se' vagyok!

MATILDA Ne legyen sértődékeny, drága Arnold, láthat-ja,

milyen rossz állapotban van szegény.

ARNOLD Ne féljen, egy percre se veszem komolyan. Ha a szívemre venném, akkor egy falatot se tudnék le-nyelni ! (Ki)

MATILDA *(szedi le az asztalt)* Abbahagyhatnád végre a barátod sértegetését. Ennek így nem lesz jó vége. VALERIO Igyekezni fogok, főnök ! Várom a további utasításaidat.

MATILDA *(kedvesen)* Szegénykém, nagyon kimerült lehetsz. VALERIO *(vigyázzban)* Az vagyok! De szolgálat mind-halálíg!

MATILDA Vegyél be talán egy nyugtatót.

VALERIO Igenis ! Más parancs nincs?

MATILDA Parancs? Lazítsd ki magad, és pihenj egy kicsit.

VALERIO Hogyan?

MATILDA Mit tudom én? Rádiózzál, énekelj.

VALERIO Mit énekeljek?

MATILDA Valami szépet, mondjuk a Turiddut. Azt mindig olyan szépen szoktad énekelni. *(Tányérokkal együtt ki)*

9. jelenet

VALERIO *(egyedül)* Rádiózzak és énekeljek? Értem már! Abból fogja megtudni Kentaur, hogy sikerült föl-vennünk a kapcsolatot! *(Előveszi a mikrofont)* Halló, Kentaur I., jelentkezz, Kentaur I., jelentkezz ! Itt Valerio 80.!

HANG Hallgatom. Mit akar mondani?

VALERIO *(énekel)* Anyám, az óbor nagyon erős volt, megyek friss levegőre ...

HANG Halló! Mit mond?

VALERIO ...Ha meg nem jönnek, légy te a Santuzza anyja!

HANG Hagyja abba! Nem nekem kell az örültet játszania, hanem a családjának!

VALERIO Bocsánat, de az volt az utasítás, hogy énekeljek.

HANG Ki utasította?

VALERIO A felső kapcsolatom.

HANG Érthetetlen. És mást nem mondott'?

VALERIO De igen. Azt is mondta, hogy harminc éve a feleségem, és nem kapok többé habos tőröst.

HANG Ezt a kódot nem értem.

VALERIO Én se, amikor ő se szereti a mákos puffancsot!

HANG És most mit csinál?

VALERIO Énekelek: ...anyám, az óbor nagyon erős volt ...

HANG Nem maga, a felső kapcsolata!

VALERIO Azt hiszem, mosogat, közben meg Arnold teszi neki a szépet.

HANG Ő mosogat?!

VALERIO Ó. Arnold csak törülget.

HANG Ő szokott maguknál mosogatni?

VALERIO Na hallja! Nagyon pedáns asszony.

HANG Kicsoda?

VALERIO Matilda.

HANG Ember, mit csinált?!

VALERIO Jelentkeztem nála, rögtön azután, hogy el-mondta a jelszót: „Ez a vacsora már megint el van szóva !”

HANG Ki mondta magának, hogy önála kell jelentkeznie'?

VALERIO Senki. Megjegyzem, nekem már rögtön gyanús volt. Nem vacsorát mondott, hanem levest! Mond-ja, Kentaur, valami rosszat tettem?

HANG Nem maga a hibás. A jelszó volt túl banális. Nos, figyeljen ide. Annyit elárulok, hogy a felső kapcsolata most nincs a szobában.

VALERIO Ez nagy segítség ! Ugyanis egyedül vagyok.

HANG Kötő ! Maga most odatesz egy széket az ajtó elé. Amikor belép a felső kapcsolata, akkor megbotlik benne, és azt mondja: „Ki a fene rakta ide ezt a széket?!”

VALERIO . ezt a széket.

HANG Varjon, ez túl egyszerű lenne, ebből is csak félreértések származnának. Ezért maga azt feleli rá, hogy „Hóféhérke, vagy talán a Szundi”!

VALERIO Értem. Hóféhérke!

HANG Mire ő megkérdezi, hogy: „Ki vagyok én?” Erre maga azt válaszolja, hogy Hamupipóke. Utána már nyugodtan beszélhetnek.

VALERIO Világos. Pofon egyszerű. Félreértés kizárva. Azért megmondom őszintén, megnyugodtam, hogy Matildára nem kell gyanakodnom.

HANG Mindenkire gyanakodnia kell! Az a feladata. Végeztem!

10. jelenet

VALERIO Jó, jó, de akkor ... lerakta! Pedig milyen jól elbeszélgettünk. Néha jólesik az embernek szót váltani olyan valakivel, aki előtt nem kell alakoskodnia ... Hol is az a szék? Iderakom, hogy a felső kapcsolatom meg tudjon botlani. Most jó! Akkorát fog esni, mit egy ólajtó! Mi meg várjunk ... *(Dúdol)* Anyám, az óbor nagyon erős volt... Ja, most már nem kell énekelnem.

ARNOLD *(Belép a süteményes tállal, megbotlik a szék-ben)* Ki a fene rakta ide ezt a széket?! Az ember ki-töri a nyakát!

VALERIO *(felugrik)* Hóféhérke, vagy talán a Morgó!

ARNOLD Kicsoda?

VALERIO Várjál... Nem Morgó, hanem Vidor! ARNOLD Vidor?

VALERIO Nem Vidor? Megvan, a *Hapci ! Hál'* istennek, eszembe jutott. A hapci rakta oda a széket.

ARNOLD Az a gyanúm, hogy inkább te lehettél, és nem a Hapci.

VALERIO Nézd, a Hóféhérke egészen biztos, a törpén lehet vitatkozni.

ARNOLD Miért vitatkoznék a törpén?

VALERIO Ne haragudj, olyan zilált vagyok, a Szundi volt. Esküszöm, hogy a Szundi!

ARNOLD Jó, elhiszem. Na és?

VALERIO Hogy hogy na és? Nem mondtam mindjárt pontosan. Bocsáss meg, de azért nem kell egyből felhúznod az orrod, főnök!

ARNOLD Ki vagyok én?

VALERIO A gonosz mostoha!

ARNOLD Kikérem magamnak!

VALERIO Elnézést, azt hiszem, kicsit meg vagyok zavarodva. Te a Csapkerózsika vagy.

ARNOLD Ha ez megnyugtat, akkor legyek én a Csapkerózsika. De mit akarsz ezzel mondani?

VALERIO Csak azt, hogy most már nyugodtan beszélgethetünk.

ARNOLD Most, amikor már az egész testem remeg? Amikor már szétszórtam a tiszta szőnyegen a puffancsokat?! Minden csupa morzsa ! Hogy nézzek Matilda szemébe?!

VALERIO Sehogy. Azért, mert te vagy a főnök, nem kell rögtön az én házasságomból kikaparnod a gesztenyét.

ARNOLD Azt hiszem, félreértesz. Én igazán csak a legnagyobb tisztelettel közeledem felé.

VALERIO A tisztelet rendben, de ne közeledj! Persze mit fecsegek, térjünk inkább a tárgyra. Kettesben vagyunk. Lulu elrohant hazulról, Matilda a konyhában mosogat.

ARNOLD Nem. mosogat. Borsót válogat.

VALERIO Állj! Aki a borsót válogatja, az a Hamupipóke ! Akkor meg minek játszod meg a törpeszakértőt, mégiscsak ő a felső kapcsolatom ! *(Kirohan)*

11. jelenet

ARNOLD *(egyedül)* Ennek teljesen elment az esze. Pedig valamikor milyen kedves fiú volt! *(Kis URH-t vesz elő)* Ha belegondolok, hogy pár évvel ezelőtt milyen pozitív jelentéseket adtam róla! *(A készülékbej)* Halló, Kentaur I., jelentkezz, Kentaur I., jelentkezz! Itt Arnold 27.!

HANG Vétel.

ARNOLD Jelentem, a megfigyelést folytatom. A fiú meglehetősen idegesen viselkedett vacsora közben, az-tán elrohant.

HANG Miért?

ARNOLD Talán zavarta, hogy a szülei össze-vesznek egy olyan csip-csup apróságon, hogy a vacsora el van szóva. Megjegyzem, Valerio elég rossz állapotnak örvend. Kötőködik, és arra lehet következtetni a szavaiból, hogy amikor egyedül van, akkor mesekönyveket olvas.

HANG Ezt honnan veszi?

ARNOLD Hosszas előadást tartott nekem Hófehérkéről HANG Magának? A szerencsétlen!

ARNOLD Én vagyok a szerencsétlen, meg Matilda, mert most hozzá rohant folytatni a mesét. Róla csak annyit mondhatok, hogy ideje nagy részét a konyhában tölti. Most éppen borsót válogat. Vacsorára kaptam tőle mákos puffancsot. Lent vette a cukrászdában. Ezzel kapcsolatban volt némi problémám.

HANG Micsoda?

ARNOLD Nem volt friss a puffancs!

LULU (belép, keresi a széket) Hol a csudában lehet az a szék, most nem tudok megbotlani!

ARNOLD (befogja az URH-t) Volt ott egy szék, de én már megbotlottam benne. Úgyhogy eltettem az útból. LULU Maga milyen házias! És mondja, apám hova tűnt?

ARNOLD Kiment a konyhába Hamupipókéhez. LULU (döbenten) És maga mit csinált'?

ARNOLD Borotválkozom! (Kapcsol egyet a készüléken, mire az berregni kezd, mint egy villanyborotva. Húz-gátja az arcán)

(Függöny)

II. RÉSZ

1. jelenet

Színhely ugyanaz, másnap reggel

MATILDA (egyedül porszívózik a szobában, ?majd meg-áll, kapcsol valamit a porszívón, a zúgás megszűnik, és mint egy mikrofonba, beszélni kezd a porszívó csővébe) Halló, Kentaur I., jelentkezz! Kentaur I., jelent_ kezd, itt Matilda 13.!

HANG Vétel.

MATILDA Jelentem, a tegnapi utasításokat végrehajtottam. Föltárcsáztam a megadott telefonszámot, és elhívtam az idegorvost. Vacsorára ragulevest főztem, és a cukrászdából hoztam süteményt.

HANG Süteményt?! Mákos puffancsot!

MATILDA De hisz úgy szólt az utasítás ...

HANG Azóta átértékeltek a helyzetet, könnyelműség volt.

MATILDA Akadt azért más probléma is. A vacsora például el volt szóva.

HANG Erről már értesültünk, ne csináljon belőle magának gondot.

MATILDA Hogyne csinálnék, én főztem! És már jelen-tették? Mondja, Kentaur, más is dolgozik magának a családból?

HANG Ez hivatali titok.

MATILDA Értem. Azért mégiscsak disznóság! Úgy fog bekerülni a nyilvántartásba, hogy én elsóztam a ételt.

HANG Ne féljen, ezt szigorúan bizalmas adatként kezeljük.

MATILDA Ráadásul a konyhában még nem is volt sós! Útközben történhetett vele valami. Csak tudnám, melyikük lehetett! Kikaparnám a szemét.

HANG Csak semmi önálló akció!

MATILDA Akkor is dühít.

HANG Erősítse inkább a megfigyelést! Szorosabbra a hurkot, és ne feledje, minden lépésükről tudni akarunk!

MATILDA Igaz is. Egyszóval, a mai reggel szokványos volt. Valerio még a fürdőszobában van, Lulu bement a népkonyhára, hogy beindítsa a munkát.

HANG Arnold?

MATILDA Este fél kilenckor ment el, miután Valerio agyonszekirozta. Erről jut eszembe, Valerio elég rossz állapotban van, este még a szokásos szavalásáról is megfeledkezett. Csak rébuszokban beszélt. Megjegy-

zem, kissé gyanúsan viselkedett, egyfolytában valami főnököt emlegetett. Tegnap itt volt a tanítványa is, aztán a fiam hazakísérte. Aggódok ezért a Luluért! Remélem, nem csavarja el a fejét az a perszóna. Az az igazság, hogy pillanatnyilag áttekinthetetlen számomra a helyzet.

HANG Ne is akarja áttekinteni, az elemzést csak bizza ránk. És főleg ne avatkozzon bele az események menetébe.

MARIA (megjelenik az ajtóban, figyel)

MATILDA Rendben. Folytatom a megfigyelést, és hol-nap reggel újra jelentkezem. Még valamit, ebédre szeretnék lesütni egy csirkét, zöldséggökörrel. Nem tudom, az adott körülmények között mit szólnak hozzá?

HANG Az engedélyt megadjuk. Végeztem!

MATILDA Köszönöm. Akkor „kikap”! (Kapcsol valamit a gépen, mire az újra porszívóként üzemel. Hát-ranéz, meglátja Mariát, ijedten kikapcsolja a gépet)

Maga mit akar itt?!

MARIA Csókolom, azt hiszem, rosszkor érkeztem ...

MATILDA Mikor jött? Hallott valamit?! Mit akar tőlem?!

MARIA Beszélni szeretnék magával.

MATILDA. Mit akar tőlem, én nem értek a versekhez! MARIA

Ahogy hallgattam az előbbi beszélgetést, nagyon érdekes dolgok jutottak az eszembe.

MATILDA Milyen beszélgetést?

MARIA Felejtünk el, én igazán nem szeretném bajba keverni. Vegye úgy, mintha itt se lettem volna. Maradjon az ön titka.

MATILDA Nagyon kedves, bár nem hiszem, hogy len-ne bármi titkolnivalóm.

MARIA Persze hogy nincs. De térjünk a tárgyra. Ha nem haragszik, egyből a lényeggel kezdeném. Szeretem a fiát!

MATILDA Lulut?!

MARIA Igen, és össze fogunk házasodni. Csak a formalitás kedvéért kérem, hogy adja ránk áldását.

MATILDA Kisasszony, magának elment az esze! Lulu még túl fiatal, most kezd csak egzisztenciát teremteni. És különben is, mit szól ehhez a férjem, elvégre maga az ő tanítványa?!

MARIA Repes a boldogságtól.

MATILDA Repes. Az én férjem! Hogy itt mi van?! Nézze, kedvesem, egy darabig eltűrtem a jelenlétét, mert azt hittem, hogy ugyanolyan elmebeteg, mint az én szegény Valerióm. De hogy befurakodjon a családomba, azt nem! Úgyhogy nagyon kérem, távozzon!

MARJA Rendben van, elmegyek. Pedig jó lett volna, ha arról a beszélgetésről, amit véletlenül kihallgattam, magának tudom kiönteni a szívemet, és nem valaki másnak. Esetleg egy illetkesnek.

MATILDA Maradjon, ne legyen ilyen felugrásos, talán beszéljük meg.

MARIA Nagyon szívesen.

MATILDA Nézze, vannak az életben olyan helyzetek, amiket nem lehet kimagyarázni ...

MARIA Miért lennének? Tétélezzük fel, hogy csak annyit hallottam, hogy azt mondta, szeretném megnősíteni végre a fiacskámat.

MATILDA Igen, igen, de higgyje el, nem beszéltem sen-kivel.

MARJA Persze hogy nem, akkor csak úgy magában beszélt

MATILDA Az lehet, néha előfordul, hogy fennhangon gondolkodom. No de mit is mondtam?

MARIA Hogy szeretném, ha Lulu feleségül venné azt az aranyos Mariát!

MATILDA Az aranyos, az túlzás, mindenbe nem megyek bele!

MARIA Akkor úgy látszik, mégiscsak beszélgetett valakivel.

MATILDA Nem, nem. Magának van igaza, az aranyost is mondtam.

MARIA. Cserébe hallgatok. Pedig ezzel esetleg bajba is keverhetem magamat.

MATILDA Rám számíthat. Én mindent letagadok. Né-ma leszek, mint a sir!

MARJA Csak hiszi, nem ismeri a módszereiket.

MATILDA Kinek a módszereit?

MARIA Nem hagyom magam provokálni. Senkiét! Vagy talán gondolt valakire?
 MATILDA Kire is gondolhattam volna?
 MARIA Esetleg erre a különleges porszivóra.
 MATILDA Igaz is, arra gondolhattam volna, még föl kell porszivóznom az előszobát. Addig is foglaljon helyet. Mindjárt jön a maga Valeriója, csak még fürdik.
 MARIA Az én Lulum.
 MATILDA Természetesen. Mindenki a magáé, én például az ön Matildája vagyok. A Luluja is hamarosan hazajön, csak beugrott a népkonyhára ellenőrizni a szegények mai menüjét. Áldott jó fiú. Aztán becsülje meg, ha már az öné.
 MARIA Meg fogom becsülni. Erről jut eszembe, hol van az az ócska rádió, amit Lulu tegnap megjavított? MATILDA Ott van a kredencen. Nem is tudtam, hogy magát érdeklik az ilyen kacatok.
 MARIA Engem minden érdekel, sőt, én még javítani is szeretek.
 MATILDA Ki hitte volna, hogy a technikai dolgokhoz is ért.
 MARIA Manapság egy lánynak értenie kell mindenhez.
 MATILDA Akkor nyugodtan babrálgassa, és ne zavartassa magát. Az öné! Tegye csak tönkre. (Ki)

2. jelenet

MARIA (egyedül) Nézzük, miről nem csináltam még fel-vételt. Ez is megvan, az is ... ja, a rádió! Micsoda ócskaság! (Lefényképezi, megfordítja) Érdekes, hiszen ebbe be van építve egy adó-vevő! Nahát, ezt nem hittem volna rólad, Lulu. Nem lesz melletted könnyű életem. Mindegy, jelentenem kell. Első a kötelesség, aztán jöhet a szerelem! Vajon ha bekapcsolnám, ki jelentkezne rajta? Megöl a kíváncsiság. Bekapcsolom, legfeljebb nem szólok bele. (Fölveszi a fülhallgatót) Úgy látszik, át van kötve rádióra. (Hallgatja) Zene. Azt hiszem, a Traviatát-t közvetítik ...
 VALERIO (belép, meglátja Mariát, megtorpan) Atyavilág, mit csinál ez a rádiómmal? ! Lehet, hogy észre-vett valamit? Lehet, hogy azért jár ez is ide, hogy engem megfigyeljen? ! Forró sodik a lábam alatt a talaj. Tegnap egész délután Lulu piszkálta, most meg ez a lány! Be vagyok kerítve. De fő a hidegvér és a határozott fellépés! (Kedélyesen rácsap a lány vállá-ra) Mi újság, Maria?
 MARIA (összerezzem, leteszi a fülhallgatót) Csókolom, csak hallgattam a rádiót, a Traviatát-t közvetítik.
 VALERIO Az nagyon szép zene. És egyáltalán zene! Zene! Zene! Lükettető sikolyok,, dermedt simogatások, szétszakított csöndek, a mindenséget összetartó, égbe futó folyók lánya, te vagy az, zene! Ereim elfásult lükettetése.
 MARIA Csodálatos!
 VALERIO Meghiszem azt, én írtam.
 MARIA Olyan boldog vagyok, tessék elképzelni., Matilda néni beleegyezett, hogy összeházasodjunk.
 VALERIO Érdekes. Miért akarja Matilda, hogy elvegyem ezt a lányt? Biztos ez a parancs, vagy csak el akar válni. (Fennhangon) Jó, jó, de mit szól majd ehhez Lulu?
 MARIA Örülni fog.
 VALERIO (magának) Ezt kétlem. Egyre kevésbé igazodok el ezen a Matildán. Ő a felső kapcsolat, de nem hajlandó beismerni. Talán még nem jutott el hozzá az utasítás.
 MARIA Hogyan?
 VALERIO Semmi, semmi, csak tépelődöm. Hogy van a kedves papád, a főemlős?
 MARIA Micsoda?
 VALERIO Gorilla.
 MARIA Jól, most éppen szabin van, mert tegnap vidékre utaztak, és az egyik faluban rájuk lóttek. Apa testével fedezte az elnököt, el is találták a karját.
 VALERIO Derék ember. Valósággal hős! Megérdemelne egy kitüntetést.
 MARIA Sajnos csak horzsolás. De így is kapott érte tíz nap jutalomszabadságot. Ezért a jövő heti merényleten nem kell részt vennie.

VALERIO Akkor is lesz merénylet?
 MARIA Biztosan. Gyárat avatnak a külvárosban. És tet-szik tudni, milyenek ezek a munkások. Apa szerint néha még a rendszer hívei is miránk lövöldöznek. Akkor mit akarhatunk a többiektől?
 VALERIO Ez nagyon jó mondás. Fel is jegyzem magamnak, aztán majd megtanulom. (Félre) Ezentúl biztos az apósomról is jelentéseket kell írnom.
 MARIA Isten őrizz, nehogy fel tessék írni!
 VALERIO Miért ne?
 MARIA Nagyon kérem, ne tessék felírni, nincs semmi értelme.
 VALERIO Miért nincs?
 MARIA Mert már felírták. Apa le is ülte érte a magáét. Egy hónap fogdát kapott.
 VALERIO Fogdát?! És előkerült? Hihetetlen.
 MARIA Miért lenne hihetetlen?
 VALERIO Hát, hogy is mondjam. Azt beszélnek az emberek ...
 MARIA Mit beszélnek?
 VALERIO Nem is tudom, kiment a fejemből. Annyi mindent fecsegnek összevissza.
 MARIA Talán azt, hogy nálunk a fogdából senki nem szokott előkerülni?!
 VALERIO Isten őrizz! Ki merne ilyet mondani? Csak hát előfordulhat... (Félre) Ennél jobban kell majd vigyáznom, mint Matildánál!
 MARIA Mi fordulhat elő?
 VALERIO Hogy valaki annyira megszereti odabent, hogy tíz-húsz évig nincs is kedve ki jönni.
 MARIA Az könnyen lehet. Nálunk közismerten jök a fogdaviszonyok.
 VALERIO Sőt, azok a legjobbak.
 MARIA Kormányzatunk sokat ad erre. Apa szerint a világ szemében mindig a fogdaviszonyok jelentik a civilizációs szintet. És ha teszem azt, érkezik hozzánk egy turista, épp a fogdából ismerheti meg legjobban hazánkat.
 VALERIO Feltéve, ha ül két-három évet.
 MARIA Miért ne ülne?
 VALERIO Igaz is, elég nála egy tiltott könyv, vagy egy elszólás.
 MARIA Nem mintha ebben az országban nem lenne szólásszabadság. Ha valahol van, akkor épp minálunk. Erről híresek vagyunk.
 VALERIO Így igaz. A fogdában mindenki azt mond, amit akar.
 MATILDA (be) Milyen meghittent csevegtek! Nem mondom, szépen kifundáltatok a hátam mögött ezt a házasságot!
 VALERIO Hát istenem, szeretjük egymást.
 MATILDA Hallom, hogy repesel a boldogságtól. Azért ezt nem hittem volna rólad, Valerio!
 VALERIO Ne vidd túlzásba a csodálkozást, Hamupipóke, te tudod a legjobban, hogy csak felsőbb utasítás-ra cselekszem.
 MATILDA Ki utasított?
 VALERIO (félre) Ravasz, nagyon ravasz ... (Fennhangon) A hétfejű sárkány!
 MATILDA Vegyél be nyugtatót, már megint rád tört. De azért Lulun is csodálkozom.
 VALERIO Én is. Az ő helyében én kikapartam volna a szememet.
 MATILDA Miért?
 VALERIO Na hallod? Te talán lenyelnéd, ha valaki el-szeretné a menyasszonyodat?
 MATILDA Ki szerette el Lulu menyasszonyát? VALERIO Én, méghozzá a te utasításodra, Hamupipóke. MARIA Hogy milyen jópofa tetszik lenni ...
 VALERIO Öreg ember nem vén ember! És legfeljebb szedek E-vitamint.
 MATILDA Mit akarsz folyton azzal a Hamupipókével?
 VALERIO Csak annyit szeretnék végre tudomásodra hozni, hogy az egyik szemem sir, a másik meg Vidor! Esetleg Szundi.

3. jelenet

ORVOS (be) Bocsánat, de nyitva volt az ajtó, azért nem csöngettem.
 MATILDA Nem volt nyitva!

ORVOS Az könnyen lehet. De nem csöngettem! MATILDA Ez igaz. Nos, mi járatban minálunk? VALERIO Jé, az ideg orvosom! Üdvözlöm, doktor úr, ki aludta magát?

ORVOS Maga csak hallgasson, maga egy nagyon súlyos beteg.

VALERIO Ki nem az manapság? Megint hozzám? ORVOS Nem, nem, illetve ki tudja? Most nem mint el-megyógyász jöttem, de azért szeretném, ha elbeszélgetnénk.

VALERIO (a hölgyeknek) Akkor talán hagyjatok magunkra.

ORVOS Várjunk csak, ön ugye a Maria?

MARIA Honnan tudja?

ORVOS 165-170 cm, középtermetű, barna, különös ismertetőjele nincs.

MARIA Mit akar tőlem?

ORVOS A maga papáját sebesítették meg egy buszon-kettes kaliberű fegyverrel?

MARIA Igen, de a kalibert nem tudták kideríteni. Maga honnan tudja?

ORVOS Egy jó pszichológus mindent tud. Csak annyit mondjon a kedves papájának, hogy bizonyos körökben nagyon sajnálják, és elnézést. Pontosabban: hoppá!

MARIA Nem értem akkor se . . .

MATILDA Gyere, lányom, hagyjuk őket beszélgetni. Ne zavarjuk a doktor urat.

Mindketten: ki

ORVOS Kik voltak ezek?

VALERIO A feleségem és a jövődöbelim.

ORVOS Csinos kislány. Ugye ő Maria? Mert akkor át kéne neki adnom egy üzenetet.

VALERIO Hogy hoppá?

ORVOS Honnan tudja?!

VALERIO Már átadta neki.

ORVOS Ennek örülök. Nagyon csinos kislány.

VALERIO Nekem nem tetszik.

ORVOS Akkor meg minek veszi el?

VALERIO Ez a kötelességem. Persze tiltakozhatnék el-lene, de ebben a korban az ember már ne ugráljon. Elsősorban a fiam miatt veszem feleségül.

ORVOS Miért?

VALERIO .Mert nagyon szerelmes bele.

ORVOS Világos, már megint nem szedte a gyógyszereket. Vigyázzon, ha ez még egyszer előfordul, meg fogom operálni!

VALERIO Azért jött, hogy fenyegeessen?

ORVOS Ugyan, most éppen másodállásban vagyok itt. A zavarászúró központnak is dolgozom.

VALERIO Gratulálok., de ehhez nekem mi közöm? ORVOS

Látszólag semmi, valójában rengeteg. A zavarás valóságos népbetegség. Fogódkodjon meg, akár hiszi, akár :nem, ön is egy zavarforrás!

VALERIO Kit zavarok?

ORVOS Mindenkit. Ahogy magát is zavarják mások.

VALERIO Azért ezt ennyire bátran nem merném kijelenteni.

ORVOS Ne is próbálja, én se merném, ha nem ez lenne a munkám. De csak gondolkodjon el azon, hogy például önnek is van rádiója!

VALERIO (félre) Kidobom ezt a vacakot, úgy látszik, már mindenki tud róla. (Fennhangon) Beismerem, de szerintem ilyen már mással is megesett.

ORVOS Természetesen, ettől maga még akár rendes ember is lehetne. Nomármost, a zavarászúró központba bejelentés érkezett egy rádióról, amit bekapcsoltak.

VALERIO Az én rádiómról?

ORVOS Több rádióról. Csak az egyik az öné.

VALERIO És így, név szerint?

ORVOS Sajnos nem név szerint. Ezért aztán keresőkocsikkal kellett járnunk a várost. Ide az a kocsi jutott el, amelyikre én is be vagyok osztva.

VALERIO Döbbenetes!

ORVOS Egyszerű technika. A visszaverődő rádióhullámok alapján működik, eleve így vannak megszerkesztve a készülékek.

VALERIO És mit hallottak?

ORVOS A *Traviatá-t*. Mert maguk épp a *Traviatá-t* hallgatták a rádiójukon. No, mit szól hozzá? VALERIO Úgy látszik, elfelejtettük kikapcsolni. De miért baj ez?

ORVOS Miért lenne baj? Csak szükségünk van az adatokra, hogy kik hallgatják, miért hallgatják. A statisztikának kell.

VALERIO Már megijedtem, azt hittem, ezentúl nem szabad rádiózni. Vagy talán a *Traviatá-val* van valami probléma?

ORVOS Semmi az égvilágon. Különben hogy közvetítenénk?

VALERIO Kezdem érteni, de már ne is haragudjon, ön mint pszichológus mit keres egy ilyen bemérőkocsin?

ORVOS Én vagyok rajta a legfontosabb. Ugyanis amikor megtaláljuk azt a lakást, ahonnan a rádió szól, akkor nekem kell bemennem a lakóhoz, hogy megnyugtassam.

VALERIO Miért kéne bárkit is megnyugtanni?

ORVOS Enélkül bizonytalanságban maradna, esetleg azt hinné, hogy csak úgy rádiózik bele a vakvilágba, elszigetelten. Ezért én mint a lelkek ismerője megmagyarázom neki, hogy ne féljen, és nyugodtan hallgassa csak a *Traviatá-t*. Tudunk róla!

VALERIO Kik?

ORVOS Hát mi!

VALERIO Aha! És akkor megnyugszik?

ORVOS Az attól függ. Ha nem, akkor kezelésbe veszem. Attól biztosan megnyugszik.

VALERIO Tudja mit, kikapcsolom a rádiót, úgyse hallgatta senki. Így aztán se bizonytalanság, se *Traviata*. Nem kell beírni a statisztikába.

ORVOS Maga kis naiv! Azt hiszi, azokat nem kell nyilvántartanunk, akik nem hallgatják a *Traviatá-t*? VALERIO Azokat is?

ORVOS Bernérőkocsival megkeressük azokat a lakásokat, ahol nem rádióznak, és ott kezdődik az én munkám. Bemegyek, és mint a lelkek ismerője megmagyarázom a lakónak, hogy ne féljen, mert nem muszáj hallgatnia a *Traviatá-t*.

VALERIO Így akár szól a zene, akár nem, gyakorlatilag minden lakásba bemennek . . .

ORVOS Jé, tényleg.

VALERIO Miért van akkor szükség bemérőkocsira? ORVOS Mert meg kell őrizni a látszatot! Erről jut

eszembe, majdnem elfelejtettem a lényegét. Hoztam egy csomagot! Ajándékba.

VALERIO Nagyon kedves. Mi van benne?

ORVOS Nem az öné. A kedves fiának hoztam.

VALERIO Lulunak?

ORVOS Ó az ingenknyha vezetője, vagy nem? VALERIO

Természetesen, de miért kap öntől ajándékot?

ORVOS Mert szerintem ő a jövő embere. Egy tehetséges, ambiciózus, elszánt pszichopata!

VALERIO (átveszi) Nagyon fog örülni. Hú, de nehéz! És milyen hangosan ketyeg!

ORVOS Ketyeg, ketyeg! Nem lehet minden tökéletes.

ARNOLD (belép, meglátja az orvost, hátrahököl) ORVOS Ki volt ez?

VALERIO A barátom. Hiszen Arnoldot maga is ismeri, tegnap találkoztak. Arnold! Gyere be, ne félj! ARNOLD (óvatosan bebiylik)

ORVOS Magát a feleségem küldte?

ARNOLD Dehogyan, kérem.

ORVOS Akkor megnyugodtam. Képzelmék, figyeltet, nyomoztat utánam. Nincs egy perc nyugtom tőle. ARNOLD Én talán nem is zavarnék . . .

ORVOS Ha nem ő küldte, akkor nem zavar. Különben is, én már megyek, érezze magát vendégségben. Apropó, mondja, magának van rádiója?

ARNOLD Nincs.

ORVOS Tétélezzük fel, hogy van.

ARNOLD De nincs!

ORVOS Ha lenne, akkor hallgatná a *Traviatá-t*, vagy nem hallgatná? Jól fontolja meg a választ!

ARNOLD Fogalmam sincs.

ORVOS (Valerióhoz) Látja, ezt a fajtát utálom a legjobban, az ilyenek egyszerűen bemérhetetlenek! (El)

4. jelenet

ARNOLD Nagyon kérlek, Valerio, ne veszekedj velem. Nem szeretném ott folytatni, ahol tegnap abbahagytam.

VALERIO Nem is tudnád. Lebontottam két sort a pulóveredből.

ARNOLD Miért tetted?

VALERIO Nemes bosszú! Amiért megjátszottad nekem a Hamupipóké.

ARNOLD Hadd kérdezzek valamit tőled.

VALERIO Parancsolj.

ARNOLD De előbb ígérd meg, hogy nem versz. Tudod, hogy nem vagyok gyáva, sőt .az átlaghoz képest bátor is vagyok, de ha vernek, azt nem bírom!

VALERIO Nem verlek.

ARNOLD Köszönöm. Szóval, azt szeretném megkérdezni tőled, hogy mondd ... te tényleg hülye vagy? VALERIO Tényleg. Van még valami? VALERIO Semmi. Megnyugodtam! Az jó lehet, ha valaki hülye ...

VALERIO Ezt te tudhatnád a legjobban.

ARNOLD Ha megint, kezdted, akkor már itt se vagyok. Megyek ki Matildához a konyhába.

VALERIO Nem mégy sehová! Es jegyezd meg, lehet, hogy megnősülsz, lehet, hogy elveszem a fiam meny-asszonyát, Matildához akkor se nyúlhatsz!

ARNOLD Megnősülsz? Hiszen már van egy feleséged, ez bigámia!

VALERIO Előbb elválok.

ARNOLD Hiszen akkor Matilda szabad lesz.

VALERIO De nem neked, te kétszínű, álnok kigyó!

ARNOLD Mit beszélsz?

VALERIO Azt hiszed, nem hallottam tegnap este, hogy amikor egyedül maradtál, jelentést tettél valakinek a feleségem mákos puffancsáról! Hogy nem volt friss, és nem izlett!

ARNOLD Honnan veszed'?! VALERIO Felvételre volt beállítva a magnó. Na, ki vele, kinek árulkodtál?!

ARNOLD Soha, ezt soha nem fogod belőlem kiszedni!

VALERIO Nem is érdekel, de egy valamit jegyezz meg! Ma este Matilda habos túróst hoz a cukrászdából, aztán azt jelentesz és annak, akinek akarsz!

ARNOLD Habos túróst, hiszen utálom?!

VALERIO Ha nem az lesz, akkor verni foglak, ráadásul leleplezlek Matilda előtt!

ARNOLD Talán azt is elmondod neki, hogy éjszakán-ként pontos jelentést adsz arról, hogyan takarít?!

VALERIO Mit csinálók én? ARNOLD Ne játszd meg magad. Bizonyítékaim van-nak. Ha akarod, lejátszom őket, meghozzá egyenesen a feleségednek.

VALERIO Most azt hiszed, hogy a kezekben vagyok? Matilda mindent tud rólam. Te viszont nehezen magyaráznád meg neki, hogyan kerültek a kötőtűidbe .a lehallgatók.

ARNOLD A kötőtűimbe?!

VALERIO Abban bíztlál, hogy nem vesszük észre? Az embernek kiszúrja a szemét!

ARNOLD A kötőtűm?! Pedig úgy vigyáztam.

VALERIO Látod, semmit nem árthatsz nekem Matildánál, arról nem beszélve, hogy ő az én felső kapcsolatomból!

ARNOLD Mese! Ezt csak álmodod. Akkor nem adna neked reggelire izotópos kakaót!

VALERIO Izotópos kakaót?! Miért adna nekem izotópos kakaót? ARNOLD Mert így egy közönséges Geiger—Müller számlálóval tudja ellenőrizni, merre jársz ... Most ugye hallgatsz, már nem is ragaszkodsz ahhoz a habos túróshoz.

VALERIO Ragaszkodom, ha másképp nem megy, verni foglak.

ARNOLD Azt ne! Kössünk inkább kompromisszumot. Én nem hallottam semmit, te se láttad a kötőtűmet. Es este kivételesen nem eszünk semmiféle süteményt.

VALERIO Jó, elfogadom a kompromisszumot. De miért ne együnk süteményt? ARNOLD Mert szabadnapos a cukrász!

5. jelenet

MATILDA (Mariával együtt be) Fölraktuk a csirkét. (Meglátja Arnoldot) Arnold! Ezt a meglepetést! Ilyen korán? ARNOLD Gondoltam, átjövök, hátha tudok segíteni magácskának a takarításban.

MATILDA Mit képzelsz, drága Arnold, ilyenkorra én már megeszem az egész lakást!

VALERIO Én meg az izotópos kakaót.

MATILDA Valerio, miről beszélsz? VALERIO Arról, hogy csalódtam benned. Hagytad, hogy illúziókban ringassam magam, közben meg úgy vagy Hamupipóke, ahogy én Hüvelyk Matyi! Most már boldogan válok el tőled.

MATILDA Ez új szöveg. Válaszon ne törd a fejed! Olyan könnyen nem szabadulsz tőlem.

VALERIO Ha nem válnak el, akkor mi lesz Mariával? MATILDA Hogyhogy mi lesz? Jé, tényleg, Arnold, maga még nem is hallotta az örömhírt. Maria és Lulu összeházasodnak!

VALERIO Puff neki, úgy látszik, megváltozott az utasítás.

ARNOLD Szívől gratulálok, kisasszony.

VALERIO Én is gratulálok.

MATILDA Te már gratuláltál, Valerio.

VALERIO Ez igaz, de nem ilyen megtört szívvel. MARIA Nagyon szépen köszönöm. Főleg Matilda néni-nek, hogy ilyen könnyen beleegyezett a házasságba.

MATILDA Mit tehettem volna, lányom?! De ne ácsorogjunk, foglaljon helyet, drága Arnold és beszélges-sünk. Képzeld, ma még lent se voltam az utcán. Mi újság a világban? ARNOLD Hát... hogy is mondjam... minden a legnagyobb rendben.

MATILDA Már ilyen korán? ARNOLD Igen, már ilyen korán minden rendben van ... Es itthon mi újság? MATILDA Itthon is minden rendben van.

MARIA Mit szólnak a legújabb hírekhez? VALERIO Örülünk nekik.

MARIA Örülnek a merényleteknek, meg a robbantásoknak? VALERIO Dehogy, csak az új híreknek.

ARNOLD Hogy érted ezt, Valerio? VALERIO Úgy, hogy jó, ha a régi hírek után vannak új hírek, de maguknak a híreknek egyáltalán nem örülök.

MATILDA Én se. És magának mi erről a véleménye, drága Arnold? ARNOLD Csatlakozom kedvedhez. Bár amit Valerio mond, abban is lehet valami.

MATILDA Miért, mit mondott Valerio? ARNOLD Semmit.

MARIA És ezzel egyetért? ARNOLD (pánikban) Dehogy, elítélem!

VALERIO Képzeld, Lulu kapott egy csomagot.

MATILDA Milyen csomagot? VALERIO Ajándékcsomagot. Nagyon nehéz és ketyeg.

ARNOLD Vajon mi lehet benne? MATILDA Nézzük meg.. VALERIO Szó sem lehet róla, észrevenné.

ARNOLD Miért venné észre? VALERIO Biztos úgy csomagolták, hogy észrevehető legyen, ha valaki hozzápiszkál.

MATILDA Én akkor is megnézem.

ARNOLD Jó, de addig én leugrom a cukrászdába. VALERIO Be van zárva. Te mondtad, hogy ma nem megy be a cukrász.

ARNOLD Hátha mégis bemegy. Esetleg bent felejtett valamit.

MARIA Szerintem ne nyúljunk hozzá, elvégre Lulué. Bontsa ki ő, mi utána is megnézhetjük.

MATILDA Igazad van, lányom, kivárjuk ... No és mit mondott az ideg orvos? VALERIO Sokszor csókol. Mellesleg, ő hozta a csomagot.

MATILDA Ő hozta? Érdekes. Rendes ember lehet. El-mert már?

VALERIO Láthatod, hogy nincs itt. Logikus, hogy el-ment..
MATILDA Miért lenne logikus? Éppen lehetne a mos-dóban,
vagy el is bújhatott volna.
ARNOLD Igaz, ezeknél sohasem lehet tudni.
MARIA Kiknél?
ARNOLD *(rettegve)* Akárkiknél. Mert kérem, aki rendszertelenül él, összevissza eszik, iszik, az rendszertelenül jár a mosdóba is.
MATILDA Rendszertelenül? Mi a baja a rendszerrel, drága Arnold?
ARNOLD Semmi, csak arra céloztam, hogy ki szeretnék menni a mosdóba.
MATILDA Menjen csak, aztán nézzen körül, nincs-e ott az ideg orvos.
ARNOLD Okvetlenül, legalább kapok tőle egy nyugta-tót! (Ki)
MARIA Azt hiszem, nem várok tovább Lulura, inkább visszajövök. Pedig szerettem volna elsőnek közölni vele az örömhírt.
VALERIO Majd mi megmondjuk neki.
MARIA Nemsokára itt leszek, csak le kell adnom egy filmet előhívásra.
MATILDA Nem is tudtam, lányom, hogy te amatőr vagy.
MARIA Miért lennék amatőr'?
MATILDA Hogy nem magad hívod elő a filmet. Milyen felvételek?
MARIA Teljesen szokványos családi fényképek meg né-hány művészi kompozíció.
VALERIO A rádiómról.
MARIA Arról is. Van benne valami különleges, ahogy ez az öreg masina állja az idők viharát.
VALERIO Sőt fogja is!
MARIA Tudom, Lulu javította meg.
VALERIO Nem volt annak semmi baja. De hiába mondtam, hogy ne piszkáljon *hozzá*. Teljesen összefogdosta!
MARIA Valóban. Világosan le tudtam rajta fényképezni az ujjlenyomatát! Hát akkor csókolom... *(Indulna kifelé, de az ajtóban megállítja a belépő két Kolléga)*

6. jelenet

KOLLÉGA I. Állj! Maga ide van bejelentve? Nem? Akkor mehet. *(Maria el)*
KOLLÉGA II. Kezeit csókolom, drága asszonyom. Elnézést a háborgatásért, de van önnek férje?
MATILDA Van. Ó az, Valerio Galba.
KOLLEGA II. Kitűnő, akkor jó helyen járunk. Mi ugyanis a kedves férjének vagyunk a kollégái. Szervusz, öreg harcos! Jöttünk látogatóba.
VALERIO Szervusztok, kerüljetek beljebb.
KOLLÉGA I. *(Kolléga II.-nek)* Te, nem voltunk már itt egyszer? Valahogy ismerős a hely.
KOLLÉGA II. Ugyan már, minden lakás egyforma. MATILDA Megkínálhatom valamivel az urakat? KOLLÉGA II. Nem, köszönjük. Szolgálatban nem iszunk. MATILDA Esetleg egy kávéval?
KOLLÉGA II. Az talán jólesne.
MATILDA Akkor fölteszem. (Ki)
KOLLÉGA I. Nem is nézel ki rosszul, ahhoz képest, hogy már a halálhíredet költötték.
VALERIO Halálhíremet?
KOLLÉGA I. Ne vedd a szívedre, mással is megcsik a ilyesmi.
KOLLÉGA II. Már gyűjtést is rendeztünk neked koszorúra.
KOLLÉGA I. Összejött vagy négyszáz pezeta. KOLLÉGA II. Kereken négyszázhusz! Aztán hallottuk, hogy csak megbolondultál.
KOLLÉGA I. De a pénzt nem adtuk vissza. Elhoztuk. Rakd el nyugodtan, biztos, ami biztos.
KOLLÉGA II. Aztán, ha véletlenül mégis meghalsz, ne felejts el venni rajta koszorút.
VALERIO Rendesek vagytok.
KOLLÉGA I. Apropó, itt ird alá!
VALERIO Mi ez?
KOLLÉGA I. Hogy átvetted a tröszt ajándékát, Egy narancsot meg egy bonbont.
VALERIO Nem írom alá! Ugyanis a narancsot már régen odaadtátok Anitának, a gépírókislánynak.

KOLLÉGA II. Honnan tudod?
VALERIO A tegnapi narancsot is odaadtátok, ráadásul ellettetek előlem a bonbont!
KOLLÉGA II. Mi már voltunk itt tegnap?
KOLLÉGA I. Ugye mondtam, hogy ismerős.
VALERIO Voltatok, és a végén még a koszorúpénzemet is elvittétek.
KOLLÉGA I. *(Kolléga II.-höz)* Akkor meg minek jöttünk? Eltévesztettük volna?
KOLLÉGA II. *(a noteszát nézi)* Várj, megnézem ... Meg-van! A csomag.
KOLLÉGA I. *(Valeriohoz)* Hát miért nem ezzel kezdte? Hagyja, hogy tépjük a szánkat? ! Hol a csomag? VALERIO Milyen csomag?
KOLLÉGA I. Amit a fia kapott.
VALERIO Az itt van. Elviszik?
KOLLEGA II. Nem, csak kíváncsiak voltunk, megkaptá-e.
VALERIO Honnan tudnak róla?
KOLLÉGA I. Na hallja, ha valaki kap egy ajándékcsomagot, annak percekben belül szétfut a hire. KOLLÉGA II. Ilyenkor az egész város örül.
VALERIO Milyen kedvesek az emberek! Bár én még nem tudom, mi van benne.
KOLLÉGA I. Föl ne bontsa!
VALERIO Eszem ágában sincs. Majd Lulu.
KOLLÉGA I. Ó se! Csak vegye magához. Tegye bele a táskájába, és soha ne bontsa ki!
VALERIO De ketyeg! Lehet, hogy óra van benne, ami lejár, aztán fel kéne' húzni.
KOLLÉGA II. Azt mi nem tudhatjuk. De ha nem szabad felnyitni, akkor valószínűleg felhúzni se kell. VALERIO Hordja magánál? És mi van, ha egy közönséges vekker? Képzeljék, milyen kínos lenne, ha épp délben, amikor a beszédét mondja, csörögni kezdene!
KOLLÉGA II. Azt mi nem tudhatjuk, mikorra van beállítva.
KOLLÉGA I. Magát se érdekelje!
KOLLÉGA II. A túlzott kíváncsiság mindig gyanús! VALERIO Természetesen. Csak azért aggódtam, nehogy valami romlékony legyen a csomagban. Esetleg egy-pár sütemény ...
KOLLÉGA II. Ember! Látott maga már olyan süteményt, ami ketyeg?!
VALERIO Soha! Már meg is vagyok nyugodva.
ARNOLD *(be)* Jó napot!
KOLLÉGA II. Ez meg kicsoda?
VALERIO A barátom, Arnold de Santos.
KOLLÉGA I. Honnan?
ARNOLD A mosdóból.
KOLLÉGA II. *(Kolléga I.-hez)* Az minek a fedőneve? KOLLÉGA I. Talán valami szerelőcsoporté, és jött megjavítani a mikrofonokat. Arnold de Santos! Nézz utána a névnek! *(Arnoldhoz)* Nincs több probléma? Most már jó?
ARNOLD Most már nagyon.
KOLLÉGA I. Gondolom, sürgős volt.
ARNOLD De még mennyire, szerencsére már túl vagyok rajta.
KOLLÉGA I. Azoknak fent fogalmuk sincs a dolgokról, nekik minden sürgős. Pedig ott nem szabad kapkodni. ARNOLD Nem kapkodtam.
KOLLEGA I. No, és sikerült elhárítani ... *(rákacsint)* a dugulást?
ARNOLD *(csudálkozva)* Sajnos nem. Véletlenül eltörtem a pumpa nyelét.
MATILDA *(be)* Itt a finom kávé! Mennyi cukorral parancsolják?
KOLLÉGA II. *(Kolléga I.-hez)* Ide nézz, ki ez az ember!
KOLLÉGA I. Döbbenetes, hogy mehetett ki a fejünkől, amikor éppen miatta jöttünk?
KOLLÉGA II. Meg a csomagot ellenőrizni.
KOLLÉGA I. Maga az Arnold, aki Valerio barátja? ARNOLD Személyesen.
KOLLÉGA II. Arnold de Santos! Velünk jön!
MATILDA Jesszusom, Arnold, mit csinált?!
ARNOLD Dugulást. De vállalom érte a felelősséget, ugyanis tönkretettem a pumpát.
MATILDA Nagyon fog hiányozni.

ARNOLD Veszek újat.
 VALERIO Akkor az isten áldjon, drága Arnold. Mondják, hova viszik?
 KOLLÉGA II. Csak úgy, magunkkal. Ezentúl ő is kollégának számít.
 VALERIO Hisz akkor nincs semmi baj!
 KOLLÉGA I. Ellenkezőleg, kolléga lesz belőle. ARNOLD Kolléga? Bocsánat, de az nem zavarja magukat, hogy én magánzó vagyok?
 KOLLÉGA II. Az mit jelent?
 ARNOLD Hogy nincs rendes állásom.
 KOLLÉGA II. És mihez ért?
 ARNOLD Várjunk csak ... Tudok kötni!
 KOLLÉGA I. Az nem sok.
 ARNOLD Megtanulhatnék esetleg horgolni is ... KOLLÉGA II. Tanuljon meg, szükségünk lehet speciális listákra. De a lényeg az, hogy ezentúl együtt kell látogatnunk a beteg kollégákat.
 ARNOLD Vadidegen helyekre megyünk?
 KOLLÉGA II. Igen, hát nem csodálatos?
 ARNOLD Nem is tudom, sírjak-e vagy nevessek. Mondja, ez előlépcsnek számít? Úgy értem, ez több, mint a házibarát?
 KOLLÉGA II. Sokkal.
 ARNOLD Akkor kimondhatatlanul boldog vagyok. VALERIO Engedd meg, hogy elsőnek én gratuláljak. MATILDA Hiányozni fog, Arnold. .Esküszöm, nem tudom, tudja-e valaki majd pótolni nekem!
 KOLLÉGA I. Én fogom pótolni, kezit csókolom. Marco vagyok!
 MATILDA Ó, drága Marco, itt marad ebédre? KOLLÉGA I. Hogyne maradnék, hiszen én vagyok a férje legjobb barátja.
 MATILDA Valerio! Ez igaz?
 VALERIO Azelőtt sose láttam, úgyhogy nincs kizárva.
 KOLLÉGA II. (Arnoldhoz) Mi meg menjünk, sok címünk van még mára!
 ARNOLD Menjünk. Akkor búcsúszom! Ég áldja, Matilda, és gyógyítsa meg szegény beteget.
 VALERIO Ki a beteg?
 ARNOLD Te vagy az, Valerio, illetve Maga! (Kolléga II.-vet együtt ki)

7. jelenet

MATILDA Foglaljon helyet, drága Marco, és meséljen magáról.
 KOLLÉGA I. Mit is meséljek? Nincs semmilyen káros szenvedélyem.
 MATILDA Valami hobbija csak van.
 KOLLÉGA I. Türelmijáték. Kisegerek! Van egy kalitka, abba kell beügyeskedni az egereket.
 MATILDA Nemes passzió!
 KOLLÉGA I. Gondolja? Örülök, hogy nem ítéli el. Nem zavarná, ha elővenném? Játék közben is tudok beszélgetni.
 MATILDA Vegye csak elő, érezze magát otthon. Mi nem adunk a formákra.
 VALERIO Annyira nem, hogy én most be is megyek a kuckómba, mert nagyon unlak benneteket. Inkább verset írok. Az is unalmas, de legalább van benne örömöm.
 KOLLÉGA I. Mi öröme van benne, barátom? VALERIO Az, hogy láthatom a szenvedő képeteket, amikor felolvasom! (A paraván mögé el)
 MATILDA (a kávéra mutat) Ne kínáltassa magát ... Na, hogy ízlik a feketém?
 KOLLÉGA I. (gyorsan akar válaszolni, de éppen ivott, rázza a köhögés) Isteni ... (Az asztalra tenné a csészét, de a keze remeg, mint Arnoldnak az első rész-ben, és a csésze leesik a földre) Jaj, istenem! Bocsánat, bocsánat, igazán nem akartam. Hogy lehetek ilyen ügyetlen?! (Szedegeti a cserepeket) Nem is értem, pedig úgy vigyáztam!
 MATILDA Hagyja csak, drága Arnold, igazán nem számít.
 KOLLÉGA I. Marco.
 MATILDA Az se számít. Különb is imádom, ha valaki földhöz vág egy csészét, olyan férfias. Imponál nekem.

KOLLÉGA I. Ez biztos? Én úgy szeretnék magácskának imponálni.
 MATILDA Akkor csak nyugodtan ejtse le a csészéimet. Nálunk igazán ne legyenek gátlásai, mintha csak ott-hon lenne.
 KOLLÉGA I. (fölv teszi a másik csészét, nézegeti, mosolyog, azután földhöz vágja. Matilda felsikolt, erre hirtelen megrémül, és játszani kezd a türelmijátékkal)
 MATILDA Uramatyám, Marco! Mit csinál?
 KOLLÉGA I. Be akarom csúsztatni a másik egeret is.
 MATILDA De hát ez mi volt?
 KOLLÉGA I. Pech. Kijött az első egér.
 MATILDA A csészéimmel?!
 KOLLÉGA I. De hát magácska mondta. Talán valami rosszat tettem? Vallja be, Matilda, hogy ez magának valójában nem is imponál.
 MATILDA Dehogynem, csak leplezem. Bár nézze, Marco, felőlem az egész berendezést összetörheti, ha be-szél Valerióval, hogy hagyja abba ezt a marhaságot. Már nem merek az emberek szemébe nézni! Beszéljen a fejével, utána azt csinál a készletemmel, amit csak akar!
 LULU (belép) Ahogy elnézem, a készlet már túlzás. MATILDA Lulu! ... A fiam. Gyere be, Lulu, ő Arnold bácsi utódja. Apád legjobb barátja!
 KOLLÉGA I. (feláll) Marco!
 LULU Örvendek.
 MATILDA A fiam vezető állásban van, a népkonyhát vezeti. Most is onnan jön, mert beugrott ellenőrizni a szakácsait. Lulu nagyon a szíven viseli a szegényei sorsát.
 KOLLÉGA I. Ez derék.
 MATILDA És mi lesz a mai ebéd?
 LULU Ez egy kicsit zavaros. Mákos tészta. De a raktáron levő mák teljesen avas, a tészta meg hiánycikk. KOLLÉGA I. És akkor mi lesz?
 LULU Kivágom magam! Olyan beszédet mondok, hogy a legéhesebb vendég is megnyalja utána a tíz ujját!
 MATILDA Imádom a beszédeit, Lulu született szónok! Mondd el nekünk, kisfiam, legalább gyakorolod.
 LULU Szívesen. Valahogy így fog hangzani: Emberek! Ez az ingvenkonyha is bizonyítja, kormányunk megnyitja fáradozik életkörülményeitek javításán. Annyit, hogy ebből politikai kérdést csinál. Ugyanakkor teret nyit az eszmék szabad áramlásának, minek következtében elterjedt az a jelszó, hogy aki nem dolgozik, az ne is egyék! Kormányunk elfogadja és támogatja ezt a követelést, úgy hogy mátol kezdve a munkanélküliek nem kapnak ebédet!
 KOLLÉGA I. Kitűnő beszéd. Szerintem sikere lesz. MATILDA Nem csoda, ha az én Lulum olyan népszerű.
 Imádják is az emberek, elhalmozzák ajándékokkal. Erről jut eszembe, kaptál egy csomagot.
 LULU Tudok róla. Hova tettétek?
 MATILDA Ott van a rádió. Nem bontottuk ki, elvégre a tiéd, és majd te megmutatod, mi van benne, ha akarod.
 LULU Nem akarom.
 MATILDA Mi az, hogy nem?! (Marcóhoz) Látja, ez a dacosság is csak azóta fejlődött ki a fiamban, mióta szegény férjem megbolondult.
 KOLLÉGA I. Okvetlenül beszélék a fejével.

8. jelenet

MARJA (be) Csókolom. Szervusz, Lulu, de jó, hogy sikerült összefutnunk. Örömhírem van!
 MATILDA Biztosan jól sikerültek a felvételek. (Marcóhoz) Ó a fiam menyasszonya.
 KOLLÉGA I. Futólag már találkoztunk.
 LULU Mi az, hogy az én menyasszonyom? Ezt meg honnan veszed?
 MARIA Lulu, a mamád mindent tud. És képzeld, bele-egyezett!
 LULU Mibe egyezett bele?
 MATILDA A házasságotokba. Vedd csak el nyugodtan, fiam.
 LULU Miért venném el apának a tanítványát? Semmi közöm hozzá!

MARIA Már nem kell megjátszanod magad, mamád tud-ja, hogy szeretjük egymást.
LULU Mi az, hogy szeretjük egymást?
MARIA Értsd meg végre, nem kell tovább titkolóznunk, előtűk is beválthatod, hogy szeretsz.
LULU Hiszen nem szeretlek!
MARIA Ne viccelj már, Lulu.
LULU Tényleg nem szeretlek, és nem is veszek feleségül.
MARIA *(sírva)* Nagyon kérlek, ne csináld ezt velem ...
MATILDA *(Marcóhoz)* Hagyjuk talán magukra a jegyeseket, hadd enyelegjenek tovább. Jöjjön velem a konyhába, még egy pár edényt el kell mosogatnom ebéd előtt.
KOLLÉGA I. Csak akkor, ha megengedi, hogy én törülgessek!
MATILDA Maga szeret törülgetni?
KOLLÉGA I. Imádok! Sőt takarítani is, mindenem a tisztaság.
MATILDA Hogy nekem milyen szerencsém van a férjem barátaival! Egyik pedánsabb, mint a másik. Mi-csoda véletlen!
KOLLÉGA I. Miért lenne véletlen? Így lettünk kiválogatva!

Mindketten el

MARIA Hogy hozzattál ilyen szégyenbe előtűk?! LULU Csak az igazat mondtam. És nagyon kérlek, ne kezdjél el lelkizni, nincs időm. Délre vissza kell mennem a konyhába.
MARIA De hiszen szeretsz, tudom, hogy szeretsz! Nem tagadhatod le, hogy tegnap még boldog voltál, ha együtt lehetűnk!
LULU Az tegnap volt. Nagyon sajnálom, de közben úgy alakult, hogy nem vehetlek el feleségül.
MARIA Miért nem?
LULU Mást szeretek.
MARIA Ez lehetetlen. Tudom, hogy nem igaz! Ki az a nő, hogy néz ki? Honnan ismered?
LULU Még nem ismerem.
MARIA Már mindenki beleegyezett a házasságunkba! LULU Nem mindenki. Mást kell elvennem.
MARIA Ezt mikor döntötted el?
LULU Ma délelőtt tudtam meg.
MARIA Érteni... Azért néha még találkozhatunk? LULU Nem.
MARIA Senki nem tilthatja meg, hogy véletlenül találkozzunk! Elvégre az apád tanítványa vagyok.
LULU Már nem vagy. Abbahagyja a versírást. MARIA Miért hagyja abba?
LULU Azt én se tudom. Csak azt tudom, hogy köztűnk mindennek vége.
MARIA Várj! Hadd mondjak valamit! Ezt még senki-nek se mondtam! Lulu, gyereket várok.
LULU Micsoda?!
MARIA Gyereket, a mi gyerekűnket! Harmadik hónapban vagyok.
LULU Es ezt még senkinek se mondtad?
MARIA Senkinek.
LULU Azonnal meg kell mondanod!
MARIA Nincs kedvem.
LULU Ezt én nem is hallottam! Sürgősen meg kell mondanod, talán még nincs veszve minden.
MARIA És akkor mi van?
LULU Az, hogy negyvennyolc órán belül megismerkedhetsz a gyereked apjával!
MARIA Te vagy az apja!
LULU Ezt felejtse el, és most már menjél. Intézd szépen az ügyeidet.
MARIA Akkor hát ... nem zavarlak. Csak még annyit, hogy kaptál egy csomagot.
LULU Tudom.
MARIA Először egy kicsit izgultam, de hogy így alakult köztűnk, meg kell neked mondanom, most már örűlök neki.
LULU Te tudod, hogy mi van benne?
MARIA Nem, de ezentűl izgulnom se kell miatta. Idegeskedhetsz, egyedűl.
LULU Ki fogom bírni.

MARIA Azért ha meglesz a gyerek, szeretnűm, ha egy-szer legalább megmutathatnűm neked.
LULU Talán ennek nem lesz akadályá.
MARIA Talán ... Akkor szervusz.
LULU Szervusz.
MARIA Elmentem.
LULU Ei ...
MARIA Vigyázz magadra.
LULU Én mindig vigyázok!
MARIA Tudom. *(Áll, azután lassan elindul kifelé, el)*

9. jelenet

LULU *(körülnéz)* Van itt valaki?! *(Megnyugodva a rá-dióhoz lép, előveszi a mikrofont)* Halló, Kentaur I., itt kettőhúszonhármás Lulu, jelentkezem!
HANG Vétel.
LULU A csomagot megkaptam, a délelőtti utasításokat végrehajtottam.
HANG Helyes. Akkor figyeljen, titkos anyagot ismertetek. Ma délután a hadsereg megdönti a kormányt, és az új kabinetben kulcsszerep vár magára!
LULU Ez csodálatos! De hogy kerülök én a katonák közé?
HANG Szűkségűk van egy népszerű politikusra.
LULU Rám? Miért lennék én népszerű?
HANG Na hallja, mint a népkonyha vezetője? Épp ilyen embert kerestek.
LULU Politikus sem vagyok ...
HANG Most majd lesz. Méghozzá rögtön mint elnök! LULU Én, elnök?
HANG Elnök.
LULU Megáll az eszem! Szóhoz se tudok jutni a boldogságtól... Nagyon, nagyon köszönűm a bizalmat.
HANG Semmi hálálkodás. Inkább készülűn fel a feladatra! Nem lesz könnyű dolga.
LULU Igyekszem jó elnök lenni.
HANG Azért az túlzás, ne akarjon rögtön lovas szobrot. Kemény kézre van szűkség. Ne felejtse, hogy az elnök hatalma szinte korlátlan, éljen is vele!
LULU Vasszigorral fogok kormányozni.
HANG Helyes. Egyébként megfigyelők jelentéseiből összeállítottuk a megbízhatatlanok listáját. Ez a rendelkezésre áll.
LULU Köszönűm.
HANG Sajnos, a kedves családja is ott szerepel a listán, pedig maga tudja a legjobban, hogy minden lehetőséget megkaptak a bizonyításra. Hiányzik belőlűk a feltétlen engedelmesség, a precizitás, és konspirálni sem tudnak tisztességesen.
LULU Ezt tanúsíthatom.
HANG Velűk mi a szándéka?
LULU Ilyenkor az ember ne hallgasson a szívére, nincs kivétel. Természetesen őket is internálom!
HANG Örűlök, hogy így döntött. Megbízhatatlanok. LULU Az még hagyján, de még a kapcsolatot se tudtam fölvenni velűk!
HANG Térjűnk a lényegre! Keményen kell helytállnia, mert ki fog lépni a nemzetközi porondra is. Az ellenséges országokkal nem lesz különösebb problémája, mivel a maga katonái tőlűk kapták a pénzt a puccs-hoz. Csak a baráti országokkal kell megtalálnia a kapcsolatot.
LULU Gondolom, az a legnehezebb.
HANG Valóban. Egyébként a hatalomátvétel pontos ütemtervét ma délben megkapja a konyhán.
LULU Kitől?
HANG Hogyhogy kitől?! Csak nem képzeli, hogy ebbe bárkit is beavatunk? Részletesen bele lesz írva a panaszkönyvbe ... Végeztem!
LULU Értettem! *(Kikapcsolja a rádiót, csomagját beteszi a táskába, és indulna kifelé)*

10. jelenet

VALERIO *(kilép a paraván mögűl)* Nem is búcsúzol? LULU Te hogy kerülűs ide?
VALERIO Itt voltam a kuckómban. *(Csönd)* Megértetek, Lulu, csak annyit szerettem volna kérni, hogy ... nem számít ...

LULU Mondd csak, apa.
VALERIO Hagyjuk. Látom, elraktad a csomagot. LULU
Elraktam.
VALERIO Ketyeg,!
LULU Ketyeg, na és?
VALERIO Nem tudom, mikorra van beállítva. LULU
Én se tudom, de nem is érdekel.
VALERIO Nagy dolog, hogy elnök leszel, fiam, de vigyázz
magadra.
LULU Nem vagyok már gyerek.
VALERIO Tudom, de azért egy kicsit sajnállak. LULU
Miért sajnálsz?
VALERIO Mert látszólag mindent elértél, amit csak lehet. És
mégis. Biztos vagyok benne, hogy elnökként is tartanod kell
majd a kapcsolatot a Kentaurral. Ugyanúgy, mint eddig.
Részletesen kell neki jelentened.
LULU Ez csak természetes. Folytatom a megfigyelést, sőt már
az egész országra ki tudom terjeszteni. És így van ez jól.
Csak nem kell beszélni róla.

VALERIO Hallgatok, de azért nyomaszt, hogy mindent csak
utasításra tehetünk.
LULU Valahogy fent kell maradnunk . . .
VALERIO És most internálni fogsz bennünket?
LULU Kénytelen leszek. De nemcsak titeket, rengetegen
vannak a listán.
VALERIO Nagyon sok ellenséged lesz, fiam, ha minden-kit
elhurcoltatsz.
LULU Senkit nem hurcoltatok el. Ott él mindenki tovább ahol
eddig, a saját lakásában. Ugyanúgy jár majd be a
munkahelyére, ugyanott vásárol, ugyanott eszik. Látszólag,
semmi sem változik.
VALERIO Így szinte észre sem fogják venni ! Akkor talán nem
is lesz olyan szörnyű.
LULU Hát persze hogy nem, Kentaurnak végül is az a célja,
hogy az emberek boldogok legyenek. Érted?! Hogy
mindannyian boldogok legyünk ...

Függöny

Felelős kiadó: Siklósi Norbert, a Lapkiadó Vállalat igazgatója

Borsod megyei Nyomdaipari Vállalat, Miskolc --- 1982 -- 4623 — Felelős vezető : Kilián Béla igazgató